

บทที่ 3

ผลการประเมิน

3.1 ผลการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน

3.1.1 พัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษและจุดแข็งทางภาษา

3.1.1.1 ความสามารถทั่วไปด้านภาษาอังกฤษ (General English Proficiency)

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน TOEIC (Test of English for International Communication) ประเมินความสามารถโดยทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ข้อสอบดังกล่าวประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ข้อสอบวัดความสามารถในการฟัง (Listening) 2) ข้อสอบวัดทักษะการเขียน (Writing) 3) ข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน (Reading Comprehension) โดยมีคะแนนรวมทั้งสิ้น 200 คะแนน

ในการประเมินความสามารถ คณะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อต้นภาคการศึกษา 1 คือ เมื่อเริ่มโครงการ และครั้งที่สองคือ เมื่อจบภาคการศึกษา 2 คือ หลังจากดำเนินโครงการได้ครบ 1 ปีการศึกษา การทดสอบใช้ข้อสอบฉบับเดียวกันทั้งสองครั้ง ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการทดสอบ และเนื่องจากข้อสอบเป็นแบบปรนัยทั้งหมด คณะผู้วิจัยจึงให้ครูผู้สอนตรวจกระดาษคำตอบเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสามารถทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบ 1 ปีการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 3.1 พบว่าความสามารถทั่วไปด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเข้าโครงการจะแตกต่างกันไป โดยโรงเรียนที่นักเรียนมีความสามารถค่อนข้างโดดเด่นก่อนเข้าโครงการ คือ โรงเรียนธิดานุเคราะห์ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี และโรงเรียนบูรณะรำลึก คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดก่อนเข้าโครงการคือ 70.85 จาก 200 คะแนน ในภาพรวมพบว่า นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบในครั้งที่สองได้ดีกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าความสามารถของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากนักเรียนเข้าร่วมโครงการและผ่านการเรียนส่วนหนึ่งของหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ โดยพบว่า ในการทดสอบครั้งแรกในภาพรวมนักเรียนสอบได้คะแนน 70.85 และคะแนนเพิ่มเป็น 75.75 ในการทดสอบครั้งหลัง โดยนักเรียนจาก 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ มีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในการสอบครั้งที่สอง โดยนักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างโดดเด่นที่สุด ขณะที่นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกและโรงเรียนธิดานุเคราะห์ก็มีคะแนนสูงขึ้น ถึงแม้จะไม่เพิ่มขึ้นอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ส่วนโรงเรียนวิเชียรมาตุและพูนพิณพิทยาคม นักเรียนมีคะแนนเท่าเดิมหรือลดลงเล็กน้อย

ตารางที่ 3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 200)		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	57.64	57.64	0.00 ns
บูรณะรำลึก (N=24)	75.75	79.75	1.95 ns
พูนพิณพิทยาคม (N=15)	59.33	59.13	.89 ns
สุราษฎร์ธานี (N=16)	79.25	100.19	6.77**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	69.68	78.11	2.72**
ธิดานุเคราะห์ (ก่อน N=21 หลัง N=20)	85.71	87.00	.60 ns
รวม (ก่อน N=123 หลัง N=122)	70.85	75.75	4.55**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.1.2 พัฒนาการด้านทักษะทางภาษาอังกฤษ

คณะผู้วิจัยได้ทำการประเมินเพื่อวัดพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โดยใช้แบบทดสอบที่คณะผู้วิจัยและคณะครูผู้สอนจากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการร่วมกันพัฒนาทั้งก่อนและเมื่อจบปีการศึกษา เพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนหนึ่งปีหลังเข้าร่วมโครงการ โดยใช้ข้อสอบฉบับเดียวกันทดสอบทั้งสองครั้ง ยกเว้นข้อสอบวัดความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน (Speed Reading and Reading Comprehension) ซึ่งใช้ข้อสอบคนละฉบับ เพื่อป้องกันไม่ให้ นักเรียนจำเนื้อความได้ ซึ่งจะมีผลต่อความเร็วในการอ่าน

แบบทดสอบที่ใช้วัดพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบแบบเติมคำ เพื่อวัดความสามารถในการอ่าน-คำศัพท์- ไวยากรณ์ (Cloze Test)
2. แบบทดสอบวัดความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน (Speed Reading and Reading Comprehension)
3. ข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการถอดรหัสคำ (Encoding-Decoding)
5. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงการใช้เหตุผล (Creative Writing)

ในการทดสอบทั้งครั้งแรกและครั้งหลัง คณะครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการทดสอบเอง แต่ คณะผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจคำตอบข้อสอบทุกฉบับทุกตนเอง การวิเคราะห์ผลของการพัฒนาด้าน ทักษะทางภาษาอังกฤษหลังจากนักเรียนเข้าร่วมโครงการได้ 1 ปีการศึกษา มีรายละเอียดที่ น่าสนใจดังนี้

3.1.1.2.1 ความสามารถในการอ่าน-คำศัพท์-ไวยากรณ์ (Cloze Test)

คณะผู้วิจัยใช้บทความ 2 บท ในการทดสอบความสามารถในการอ่าน ความรู้ด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์ โดยคัดคำจำนวน 30 คำออกจากบทความ คำที่คัดเป็นคำที่เป็นทั้ง content words และ function words นักเรียนต้องเติมบทความให้ได้ใจความ คณะผู้วิจัยใช้แบบทดสอบชุด เดียวกันทั้งในการทดสอบก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ในการตรวจให้คะแนน คณะผู้วิจัยตรวจโดยใช้เกณฑ์ให้คะแนนทุกคำตอบที่ถูกไวยากรณ์และสื่อความหมาย (acceptable words)

ตารางที่ 3.2 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการอ่าน-คำศัพท์- ไวยากรณ์ของ นักเรียนก่อนเข้าโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

ตารางที่ 3.2 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการอ่าน-คำศัพท์- ไวยากรณ์ของนักเรียนก่อน เริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 30)		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	3.18	9.64	13.16**
บูรณะรำลึก (N=24)	12.37	13.81	2.90**
พูนพิณพิทยาคม (ก่อน N=15 หลัง N=14)	6.33	11.07	7.39**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	11.19	16.09	5.86**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	7.95	12.29	6.91**
ธิดานุเคราะห์ (ก่อน N=21)	11.43	15.05	6.50**
รวม (ก่อน N=123 หลัง N=122)	8.54	12.82	15.10**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ข้อมูลในตารางที่ 3.2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ มีความสามารถแตกต่างกัน ก่อนเข้าโครงการ โดยมีคะแนนตั้งแต่ 3.18 – 12.37 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยโรงเรียนที่ นักเรียนมีความสามารถสูงสุดก่อนเข้าโครงการ คือ โรงเรียนบูรณะรำลึก โรงเรียนธิดานุเคราะห์ และโรงเรียนสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบคะแนนในการสอบครั้งแรกและครั้ง

หลังพบว่า หากมองในภาพรวม นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีความสามารถในการอ่าน-คำศัพท์-ไวยากรณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาแยกตามโรงเรียน ก็จะพบว่านักเรียนจากทุกโรงเรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยโรงเรียนที่นักเรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนวิเชียรมาตุ โรงเรียนพุนพินพิทยาคม และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ เป็นที่สังเกตว่าโรงเรียนที่มีความสามารถโดดเด่นก่อนเข้าโครงการมีความสามารถเพิ่มขึ้นน้อยกว่าโรงเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าก่อนเข้าโครงการ

3.1.1.2.2 ความสามารถในการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่าน (Speed Reading and Reading Comprehension)

คณะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ 2 ครั้ง คือ ก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษาที่ ในการทดสอบ คณะผู้วิจัยใช้บทความคนละฉบับในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้อ่านจับเนื้อความของบทความได้ ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อความเร็วในการอ่านครั้งหลังได้

ในการคัดเลือกบทความทั้งสองฉบับ คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกบทความที่มีความยาวใกล้เคียงกัน คือ มีความยาวประมาณ 500 คำ โดยเลือกจากแหล่งเดียวกัน และบทความมีความยากง่าย และเนื้อหาที่ใกล้เคียงกัน

หลังจากนักเรียนอ่านบทความโดยการจับเวลาด้วยตนเองภายใต้การควบคุมของครูผู้สอนแล้ว ก็จะทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านท้ายบทความ โดยไม่อนุญาตให้กลับไปอ่านบทความใหม่ แบบทดสอบความเข้าใจประกอบด้วยคำถาม 8 ข้อ

ข้อมูลในตารางที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่าความเร็วโดยเฉลี่ยของนักเรียนในภาพรวมก่อนเข้าโครงการค่อนข้างต่ำ คือ เฉลี่ยเพียง 64.72 คำ/นาที นักเรียนโรงเรียนที่อ่านช้าที่สุด คือ นักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคม และนักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกอ่านด้วยความเร็วสูงสุด การเปรียบเทียบความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา พบว่านักเรียนสามารถอ่านด้วยความเร็วที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบครั้งหลังเมื่อจบปีการศึกษา โดยนักเรียนอ่านด้วยความเร็วเพิ่มขึ้นเป็น 79.81 คำ/นาที โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีโรงเรียนธิดานุเคราะห์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ และโรงเรียนวิเชียรมาตุสามารถอ่านได้เร็วขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบครั้งหลัง ส่วนนักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกซึ่งอ่านด้วยความเร็วสูงสุดก่อนเริ่มโครงการมีความเร็วในการอ่านลดลงแม้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความเร็วในการอ่านของนักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคมก็ลดลงแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ตารางที่ 3.3 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ความเร็วในการอ่าน			ความเข้าใจในการอ่าน		
	ค่าเฉลี่ย		P-value	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม = 8)		P-value
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	70.47	85.30	.232*	3.71	3.39	.99 ns
บูรณะรำลึก (N=24)	96.68	89.52	.97 ns	5.33	6.08	2.10*
ทุนพิณพิทยาคม (ก่อน N=13 หลัง N=14)	21.50	17.57	.58 ns	3.62	1.71	-3.71**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	36.99	88.25	5.69**	5.56	6.19	1.40 ns
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (ก่อน N=18 หลัง N=19)	53.59	69.53	2.96**	4.39	4.89	1.18 ns
สิदानุเคราะห์ (N=21)	77.59	105.74	3.76**	5.00	5.67	1.35 ns
รวม (ก่อน N=120 หลัง N=122)	64.72	79.81	4.89**	4.60	4.72	1.91 ns

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .05$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความเข้าใจในการอ่าน ข้อมูลในตารางที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่า ก่อนเริ่มโครงการ ความเข้าใจในการอ่านขณะอ่านเร็วมีตั้งแต่ 3.62 – 5.56 คะแนนจาก 8 คะแนนเต็ม โดยนักเรียนจากโรงเรียนสุราษฎร์ธานี โรงเรียนบูรณะรำลึก โรงเรียนธิดานุเคราะห์ และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ มีความสามารถโดดเด่น สามารถเข้าใจบทอ่านได้มากกว่าร้อยละ 50 เมื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านในการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังพบว่า ถึงแม้ว่าความเข้าใจในการอ่านจะเพิ่มขึ้นในการทดสอบครั้งหลัง แต่ก็เป็น การเพิ่มอย่างไม่มียุทธศาสตร์ทางสถิติ โดยคะแนนความเข้าใจในการอ่านในการทดสอบครั้งแรกของนักเรียนทั้งโครงการ คือ 4.60 คะแนนจากคะแนนเต็ม 8 และคะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มเป็น 4.72 คะแนน ในการอ่านครั้งที่ 2 ซึ่งแสดงว่านักเรียนสามารถอ่านได้เร็วขึ้น แต่เป็นการเพิ่มความเร็ว โดยไม่ได้เพิ่มความเข้าใจในการอ่าน

ข้อมูลที่น่าเสนอในตารางที่ 3.3 ยังชี้ให้เห็นว่าโรงเรียนบูรณะรำลึกเป็นเพียงโรงเรียนเดียวที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นในการทดสอบครั้งหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในการทดสอบครั้งแรก นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกมีความเข้าใจในการอ่าน 5.33 คะแนนจากคะแนนเต็ม 8 และเพิ่มเป็น 6.08 ในการทดสอบครั้งหลัง แต่ที่น่าสังเกต คือ นักเรียนโรงเรียนนี้อ่านด้วยความเร็วที่ลดลงแต่สามารถมีความเข้าใจมากขึ้น ซึ่งอาจสะท้อนความจริงที่ว่า การมุ่งอ่านเร็วเกินไป อาจจะลดความเข้าใจในการอ่าน เมื่อความเร็วลดลง ความเข้าใจในการอ่านก็เพิ่มขึ้น ซึ่งเหตุผลดังกล่าวอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้นักเรียนจากโรงเรียนอื่นๆ ยกเว้นโรงเรียนพุนพินพิทยาคม อ่านด้วยความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นไม่มากนักและไม่มียุทธศาสตร์ทางสถิติ เพราะนักเรียนเหล่านี้อ่านด้วยความเร็วที่เพิ่มขึ้น แต่ไม่เพิ่มความเข้าใจ

ในภาพรวมจากตารางที่ 3.3 จะพบว่าความเร็วในการอ่านของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการยังอยู่ในระดับที่ช้ามาก คือ ประมาณ 65-80 คำ/นาที ซึ่งเป็นความเร็วที่ไม่น่าพอใจนัก ตามหลักความเร็วในการอ่าน (Fry อ้างใน James et al, 1979) ความเร็วในการอ่านที่เหมาะสมสำหรับผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพที่เป็นเจ้าของภาษา (good native readers) ควรอยู่ระหว่าง 250-500 คำ/นาที หากเป็นการอ่านแบบอ่านเร็วเพื่อให้ได้ใจความคร่าวๆ (skimming) ความเร็วในการอ่านควรจะเป็น 800 คำ/นาทีขึ้นไป สำหรับนักอ่านที่ไม่มีประสิทธิภาพที่เป็นเจ้าของภาษา (poor native readers) จะอ่านด้วยความเร็วโดยเฉลี่ย 150-180 คำ/นาที และหากจะอ่านแบบเพื่อศึกษารายละเอียด (study) ก็จะอ่านด้วยความเร็ว 90-125 คำ/นาที และอ่านด้วยความเข้าใจร้อยละ 80-90 ของบทความ

หากพิจารณาประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนในโครงการนี้ซึ่งอ่านด้วยความเร็วเพียง 65-80 คำ/นาที ตามหลักการของ Fry ก็จะสามารถจัดนักเรียนเหล่านี้ให้เป็นนักอ่านที่อ่านไม่เก่ง และมีลักษณะการอ่านเพื่อศึกษารายละเอียด (study speed) ไม่ได้อ่านแบบเร็วเพื่อให้ได้ใจความคร่าวๆ (skimming) และถึงแม้ว่าจะอ่านด้วยความเร็วที่ต่ำแล้ว ความเข้าใจในการอ่านก็ยังต่ำมาก

คือ มีความเข้าใจในการอ่านเพียงร้อยละ 50 ของบทความ เพราะมีคะแนนความเข้าใจเพียง 4.60-4.72 จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน

หากดูผลการวิเคราะห์แยกรายโรงเรียน ในการทดสอบความเร็วในการอ่านทั้งสองครั้ง นักเรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์ และโรงเรียนบูรณะรำลึกมีความเร็วในการอ่านและระดับความเข้าใจในการอ่านที่ค่อนข้างน่าพอใจ กล่าวคือ มีความเข้าใจในการอ่านประมาณร้อยละ 60 ของบทความ (ได้คะแนนระดับ 5-6 จาก 8 คะแนน) และนอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนจากโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีความเร็วในการอ่านในครั้งหลังเพิ่มขึ้นมากที่สุด และมีความเข้าใจในการอ่านประมาณร้อยละ 75 ของบทความ (คะแนนเฉลี่ย 6.19 จาก 8 คะแนน)

3.1.1.2.3 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)

คณะผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโดยการให้นักเรียนอ่านบทความ 1 บท แล้วให้นักเรียนตั้งคำถามที่นักเรียนคิดว่ายากที่สุด 3 คำถาม หลังจากตั้งคำถามแล้ว นักเรียนต้องเขียนคำตอบสำหรับ 3 คำถามที่ตนตั้งขึ้นด้วย ทั้งนี้เพื่อนำลักษณะคำถามและคำตอบของนักเรียนมาวิเคราะห์ว่า เป็นคำถามระดับใดตามทฤษฎีการคิดทางสติปัญญาของเบนจามิน บลูม (Bloom, 1956) ซึ่งจัดระดับความคิดเป็น 6 ระดับ คือ

1. ความรู้ ความจำ (Knowledge)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การนำไปใช้ (Application)
4. การวิเคราะห์ (Analysis)
5. การสังเคราะห์ (Synthesis)
6. การประเมินคุณค่า (Evaluation)

คณะผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสองครั้ง ครั้งแรกก่อนเริ่มโครงการ และครั้งที่สองเมื่อจบปีการศึกษา โดยให้นักเรียนอ่านบทความฉบับเดียวกันในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 3.4 พบว่า ก่อนเข้าโครงการนักเรียนมีระดับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่แตกต่างกัน โดยทุกโรงเรียน ยกเว้นโรงเรียนวิเชียรมาตุ มีความสามารถในระดับ 2 (ความเข้าใจ) ระดับความสามารถโดยเฉลี่ยในภาพรวม คือ 1.75 ซึ่งเป็นระดับที่อยู่ระหว่างระดับความรู้ ความจำ ก่อนไปทางระดับความเข้าใจ และเมื่อครบ 1 ปีการศึกษา พบว่าความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบครั้งที่สอง กล่าวคือ นักเรียนสามารถยกระดับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็น 2.48 ซึ่งจัดอยู่ที่ระดับความเข้าใจและความสามารถในการนำไปใช้ นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีและเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้สามารถ

พัฒนาตนเองจากระดับความเข้าใจไปสู่ระดับการนำไปใช้ได้อย่างโดดเด่น ขณะที่นักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมมีระดับความสามารถลดลง แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3.4 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย (ระดับ)		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	1.00	1.61	3.51**
บูรณะรำลึก (N=24)	2.08	2.38	1.90 ns
พูนพิทยาคม (N=15)	1.73	1.53	-1.00 ns
สุราษฎร์ธานี (N=16)	1.94	3.56	5.98**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	1.95	3.47	5.27**
ชิดานุเคราะห์ (N=21)	2.05	2.71	3.84 ns
รวม (N=123)	1.75	2.48	7.41**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เกณฑ์การจัดระดับความคิด:	0.01-1.49 = ระดับ 1	3.50-4.49 = ระดับ 4
	1.50-2.49 = ระดับ 2	4.50-5.49 = ระดับ 5
	2.50-3.49 = ระดับ 3	5.50-6.00 = ระดับ 6

3.1.1.2.4 ความสามารถในการถอดรหัสคำ (Encoding-Decoding)

คณะผู้วิจัยวัดความสามารถในการถอดรหัสคำของนักเรียน โดยกำหนดคำตั้งต้นมา 4 คำ แล้วให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ภายในเวลาที่กำหนด โดยใช้ตัวอักษรที่มีอยู่ในคำตั้งต้นที่ให้มา และนักเรียนสามารถใช้ตัวอักษรซ้ำได้ คณะผู้วิจัยทำการทดสอบสองครั้ง คือ เมื่อเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา และใช้คำชุดเดียวกันในการทดสอบทั้งสองครั้ง

ในการตรวจ คณะผู้วิจัยให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับคำที่นักเรียนเขียนมาที่ให้ความหมายและสะกดถูกต้อง จากนั้นจึงนำคะแนนที่นักเรียนได้มาจัดระดับความสามารถในการถอดรหัสคำโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับ 1 = ต่ำกว่า 20 คำ

ระดับ 2 = 20-49 คำ

ระดับ 3 = 50-69 คำ

ระดับ 4 = 70-89 คำ

ระดับ 5 = 90 คำขึ้นไป

ข้อมูลในตารางที่ 3.5 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการถอดรหัสคำโดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 2.91 (ประมาณ 20-69 คำ) โดยนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มีความสามารถโคคเค้นที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานี ในการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบ 1 ปีการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความสามารถในการถอดรหัสคำของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ในการทดสอบครั้งแรก นักเรียนสามารถเขียนคำใหม่โดยใช้อักษรในคำตั้งต้นได้ในระดับ 2.91 (ประมาณ 20-69 คำ) และความสามารถในการเขียนคำใหม่ในการทดสอบครั้งที่สองอยู่ที่ระดับ 3.11 (ประมาณ 50-69 คำ) ซึ่งข้อค้นพบนี้แสดงว่า ในระหว่างหนึ่งปีที่เข้าร่วมโครงการ นักเรียนได้เรียนรู้ศัพท์ใหม่ๆ มากขึ้นจึงสามารถเขียนคำได้จำนวนมากขึ้น

ตารางที่ 3.5 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการถอดรหัสคำของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย (ระดับ)		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	2.00	2.57	3.83**
บูรณะรำลึก (N=24)	2.88	3.83	4.18 ns
พูนพิณพิทยาคม (N=15)	2.87	2.07	-4.00**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	3.50	3.75	.89 ns
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	3.95	3.47	-2.46*
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	2.81	2.90	.81 ns
รวม (N=123)	2.91	3.11	2.07*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($P < .05$) **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($P < .01$) ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

หากดูผลการวิเคราะห์แยกตามโรงเรียน จะพบว่า นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกและโรงเรียนวิเชียรมาตุ มีความสามารถในการถอดรหัสคำในการทดสอบครั้งที่สองสูงขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานี และโรงเรียนธิดานุเคราะห์สามารถเขียนคำศัพท์ได้มากขึ้น แม้ว่าจะไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ น่าสังเกตว่านักเรียนโรงเรียนพูนพิณพิทยาคมและโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้เขียนคำได้น้อยกว่าเดิม แต่เป็นการน้อยกว่าที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.1.2.5 ความสามารถในการเขียนเชิงการใช้เหตุผล (Creative Writing)

คณะผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงการใช้เหตุผลของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โดยกำหนดหัวข้อให้นักเรียนเขียนเพื่อวัดความสามารถใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ 2) ความสามารถในการจัดระบบและนำเสนอข้อมูล และ 3) การใช้เหตุผลในการคิดแก้ปัญหา โดยทำการทดสอบสองครั้ง คือ ก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบ 1 ปีการศึกษาโดยใช้หัวข้อการเขียนเดียวกันในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

ข้อมูลในตารางที่ 3.6 แสดงให้เห็นว่าก่อนเข้าโครงการความสามารถในการเขียนเชิงการใช้เหตุผลของนักเรียนทั้งโครงการในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์อยู่ในระดับ 1.13 ด้านการจัดระบบและนำเสนอข้อมูลอยู่ในระดับ 1.20 และด้านการใช้เหตุผลในการคิดแก้ปัญหาอยู่ที่ระดับ 1.02 ซึ่งนับว่าเป็นความสามารถที่นักเรียนด้อยที่สุด นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก โรงเรียนธิดานุเคราะห์ และโรงเรียนสุราษฎร์ธานี มีความโดดเด่นกว่าโรงเรียนอื่นๆ ในความสามารถทั้ง 3 ด้าน ในการทดสอบหลังเข้าร่วมโครงการครบ 1 ปีการศึกษา ผลการวิเคราะห์งานเขียนของนักเรียนพบว่า ความสามารถในการเขียนของนักเรียนในการทดสอบครั้งที่ 2 ดีขึ้นอย่างน้อยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน ไม่ว่าจะด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ด้านการจัดระบบและนำเสนอข้อมูล และการใช้เหตุผลในการคิดแก้ปัญหา โดยนักเรียนมีการพัฒนาด้านความสามารถด้านไวยากรณ์และคำศัพท์เพิ่มขึ้นมากที่สุด ตามด้วยความสามารถในการจัดระบบและนำเสนอข้อมูล และที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ การใช้เหตุผลในการคิดแก้ปัญหา

ตารางที่ 3.6 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการเขียนเชิงการใช้เหตุผลของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย (ระดับ)		P-value	ค่าเฉลี่ย (ระดับ)		P-value	ค่าเฉลี่ย (ระดับ)		P-value
	ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง		ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	.07	.86	6.06**	.04	2.04	2.56*	0.07	0.89	6.01**
บูรณะรำลึก (N=24)	1.87	2.54	4.29**	.50	2.54	2.02 ns	1.83	2.83	3.63**
ทุนพิณพิทยาคม (N=15)	0.13	1.23	7.87**	0.13	1.07	5.14**	.00	.90	12.44**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	1.87	2.44	1.95 ns	1.87	2.88	2.74*	1.69	2.88	3.23**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	1.21	2.11	5.29**	1.47	2.05	2.80**	1.16	2.21	4.73**
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	1.76	2.43	2.87**	1.76	2.67	3.52**	1.48	3.00	6.22**
รวม (N=123)	1.13	1.90	10.17**	1.20	1.89	7.00**	1.02	2.09	1.12**

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .05$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อวิเคราะห์แยกตามโรงเรียนพบว่านักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคม วิเชียรมาตุ และ เจริญอุดมศึกษาภาคใต้มีพัฒนาการด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ที่โดดเด่น เป็นที่สังเกตว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถค่อนข้างสูงในการทดสอบครั้งแรก เช่น นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก โรงเรียนสุราษฎร์ธานี และโรงเรียนธิดานุเคราะห์มีพัฒนาการด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในการทดสอบครั้งหลังไม่สูงมากนัก ในแง่ของการจัดระบบและนำเสนอข้อมูล พบว่านักเรียนทุกโรงเรียนมีความสามารถมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบครั้งที่ 2 ยกเว้นนักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก ซึ่งมีความสามารถในด้านนี้โดดเด่นมาตั้งแต่การทดสอบครั้งแรก ความสามารถที่เพิ่มขึ้นในครั้งที่ 2 จึงเป็นการเพิ่มที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความสามารถในการใช้เหตุผลในการคิดแก้ปัญหาเป็นความสามารถที่อ่อนด้อยที่สุดในบรรดาความสามารถด้านการเขียนทั้งสามด้านของนักเรียนทุกโรงเรียน อย่างไรก็ตาม นักเรียนทุกโรงเรียนก็มีความสามารถด้านนี้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบครั้งที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี และโรงเรียนบูรณะรำลึก

3.1.1.3 จุดแข็งทางภาษา

เครื่องมือที่คณะผู้วิจัยใช้ในการประเมินจุดแข็งทางภาษาของผู้เรียนคือ แบบประเมินแนวภาษาของผู้เรียน ซึ่งประเมินโดยผู้เรียนและครูผู้สอน (ดูภาคผนวก 5.1) และเกณฑ์การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนทางภาษาของผู้เรียน (ดูภาคผนวก 5.2) แบบประเมินและเกณฑ์การวิเคราะห์ดังกล่าวพัฒนาโดยคณะผู้วิจัยกรุงเทพฯ แต่ในการนำมาใช้ในโครงการสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษในเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ คณะผู้วิจัยภาคใต้ได้ปรับปรุงเกณฑ์การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนทางภาษาของผู้เรียนให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

3.1.1.3.1 แนวภาษาของผู้เรียน

ผู้เรียนและครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินแนวภาษาของผู้เรียนสองครั้ง โดยประเมินครั้งแรกก่อนเริ่มโครงการ คือ เมื่อต้นภาคการศึกษาที่ 1 และประเมินอีกครั้งเมื่อจบ 1 ปีการศึกษา

ผลการวิเคราะห์การประเมินแนวภาษาของผู้เรียนซึ่งวัดจากกิจกรรมด้านภาษาในลักษณะต่างๆรวม 30 ข้อโดยตัวนักเรียนเองและครูผู้สอนดังแสดงในตารางที่ 3.7 พบว่า ในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโครงการนักเรียนมีแนวภาษา โดยวัดจากกิจกรรมทางภาษาที่นักเรียนชอบทำ โดยเฉลี่ย 15.13 ข้อ (จาก 30 ข้อ) นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุมีแนวภาษามากที่สุด ส่วนนักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมและโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีแนวภาษาน้อยข้อกว่าโรงเรียนอื่นๆ ในการทดสอบหลังเข้าโครงการ 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีแนวภาษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนในโครงการมีแนวภาษาเพิ่มขึ้นเป็น 20.62 ข้อ (20.62 กิจกรรม) นักเรียนโรงเรียนเจริญอุดมศึกษาภาคใต้ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี โรงเรียนพูนพิทยาคม และโรงเรียนวิเชียรมาตุมีการพัฒนาด้านแนวภาษามากที่สุด ในขณะที่เดียวกัน จุดที่น่าสนใจก็คือ การที่นักเรียน

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี และโรงเรียนพุนพินพิทยาคม มีแนวภาษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการประเมินครั้งหลัง ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก และโรงเรียนธิดานุเคราะห์ไม่มีการเปลี่ยนแปลงด้านแนวภาษาที่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะในการประเมินครั้งแรก ซึ่งเป็นช่วงต้นภาคการศึกษาที่ 1 และเป็นช่วงก่อนเริ่มโครงการนักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนมีแนวภาษาในระดับค่อนข้างน้อย กล่าวคือ นักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคมมีแนวภาษา 7.33 ข้อจากจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมี 9.13 ข้อ และนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มี 2.79 ข้อ เมื่อผ่านการเรียนในโครงการมา 1 ปี กิจกรรมทางภาษาที่โครงการจัดให้กับนักเรียนอาจเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนสนใจภาษาและทำกิจกรรมทางภาษามากขึ้น จนทำให้มีกิจกรรมที่ต่อแนวภาษามากยิ่งขึ้น ส่วนนักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ โรงเรียนบูรณะรำลึก และโรงเรียนธิดานุเคราะห์ซึ่งมีแนวภาษาค่อนข้างสูงอยู่แล้วในการประเมินครั้งแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก ในการประเมินครั้งหลังจึงมีแนวภาษาเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญ เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์มีแนวภาษาลดลงเล็กน้อย แต่ก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3.7 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านแนวภาษาของนักเรียนของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	แนวภาษา (30 ข้อ)		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	20.93	22.74	5.77**
บูรณะรำลึก (N=24)	24.50	25.25	.72 ns
พุนพินพิทยาคม (N=15)	7.33	15.07	11.27**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	9.13	23.13	16.17**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=18)	2.79	17.32	20.44**
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	18.00	17.67	.27 ns
รวม (N=122)	15.13	20.62	8.55**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($P < .01$) ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.1.3.2 จุดแข็งและจุดอ่อนทางภาษาของผู้เรียน

ในการอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งนำเสนอผลในตารางที่ 3.8 จะเน้นเฉพาะจุดแข็งทางภาษาของนักเรียนจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 เท่านั้น ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการจำนวนทั้งสิ้น 122 คน มีจุดแข็งก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่เพียง 5 ข้อ จากจุดแข็งทางภาษา 30 ข้อที่ใช้เป็นเกณฑ์วัด (ดูภาคผนวก 5.1-5.3) โดยจุดแข็งที่มีความโดดเด่นที่สุด 5

ลำดับแรกคือ ชอบเล่นเกม หรือทำกิจกรรมทางภาษา (ร้อยละ 88.52 ของนักเรียน) สนใจอ่านทุกอย่างที่พบ (ร้อยละ 73.77 ของนักเรียน) ชอบท่องและจดจำศัพท์ (ร้อยละ 68.03 ของนักเรียน) ชอบเล่า (ร้อยละ 57.38 ของนักเรียน) และสนใจที่จะเขียนหนังสือ จดบันทึก เขียนนิยาย โคลงกลอน (ร้อยละ 54.10 ของนักเรียน) เมื่อจบปีการศึกษา พบว่านักเรียนมี จุดแข็งเพิ่มขึ้น 28 ข้อ (ยกเว้นข้อ 1 และ ข้อ 2 ซึ่งเท่าเดิม หรือลดลงเพียงเล็กน้อย) หากจะนับเฉพาะจุดแข็งที่เพิ่มขึ้นและเป็นจุดแข็งของนักเรียนร้อยละ 50 ขึ้นไป จะพบว่าจุดแข็งเหล่านี้เพิ่มจาก 5 ข้อ ก่อนเข้าโครงการ เป็น 18 ข้อ เมื่อผ่านไป 1 ปีการศึกษาและเป็นการเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$ ทั้ง 18 ข้อ

หากวิเคราะห์แยกตามโรงเรียนจะพบว่า ก่อนเริ่มโครงการนักเรียนจากโรงเรียนบูรณะรำลึกมีจุดแข็งทางภาษามากที่สุด กล่าวคือ นักเรียนมากกว่าครึ่งมีจุดแข็งทางภาษาถึง 29 จาก 30 ข้อ รองลงมาคือ นักเรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์ (21 ข้อ) นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (16 ข้อ) นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานี (7 ข้อ) นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ (5 ข้อ) และนักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคม (2 ข้อ) และเมื่อมีการวัดจุดแข็งทางภาษาอีกครั้งหนึ่งเมื่อจบ 1 ปีการศึกษา พบว่านักเรียนทุกโรงเรียนมีจุดแข็งเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีซึ่งมีจุดแข็งเพิ่มจาก 7 ข้อ เป็น 26 ข้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีจุดแข็ง 4 ข้อที่เป็นจุดแข็งของนักเรียนทุกคน คือ ข้อ 8 (ชอบอ่านหนังสือ/มีหนังสือติดตัวตลอดเวลา) ข้อ 9 (เข้าร่วมทำกิจกรรมทางภาษาทุกครั้งที่มีโอกาส) ข้อ 10 (เข้าใจเรื่องที่อ่านหรือฟังได้รวดเร็วและแจ่มแจ้ง) และข้อ 12 (ความจำดี รู้และจำศัพท์ได้เร็ว) (ดูภาคผนวก 5.1) นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุก็มีจุดแข็งเพิ่มขึ้นจาก 5 ข้อ เป็น 12 ข้อ และเป็นการเพิ่มที่น่าสนใจ เพราะพบว่า นักเรียนร้อยละร้อยมีจุดแข็งเพิ่มขึ้นใน 12 ข้อ นักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคมก็มีพัฒนาการด้านจุดแข็งทางภาษาที่ดีขึ้น โดยเพิ่มจาก 2 ข้อ เป็น 7 ข้อ นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ เพิ่มจุดแข็งจาก 16 ข้อ เป็น 19 ข้อ แต่นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกและโรงเรียนธิดานุเคราะห์ที่มีจุดแข็งโดดเด่นก่อนเข้าโครงการมีจุดแข็งลดลง 1 ข้อ แต่ไม่นับว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการวิเคราะห์จุดอ่อนจะให้ความสำคัญและจะอภิปรายผลเฉพาะจุดอ่อนที่เป็นของนักเรียนจำนวนร้อยละ 50 ขึ้นไปเท่านั้น โดยการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด 123 คน มีจุดอ่อนก่อนเข้าโครงการอยู่ 25 ข้อ โดยจุดอ่อนที่มีความถี่สูงสุด คือ ข้อ 29 (สนใจการทำหนังสือพิมพ์ วารสาร) ซึ่งเป็นจุดอ่อนของนักเรียนร้อยละ 78.69 ข้อ 24 (สามารถแต่งเรื่องจากความคิดของตนเองได้อย่างสร้างสรรค์) ซึ่งเป็นจุดอ่อนของนักเรียนร้อยละ 72.13 และข้อ 12 (ความจำดี รู้และจำศัพท์ได้เร็ว) ซึ่งเป็นจุดอ่อนของนักเรียนร้อยละ 70.49 หลังจากเข้าร่วมโครงการ 1 ปี พบว่าจุดอ่อนที่เคยเป็นปัญหาก่อนเข้าร่วมโครงการลดลงทุกจุด ยกเว้นข้อ 1 (ชอบเล่นเกม หรือทำกิจกรรมทางภาษา) ซึ่งยังคงเท่าเดิม และข้อ 2 (ชอบท่องและจดจำศัพท์ บทนิพนธ์) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากการที่เคยเป็นจุดอ่อนของนักเรียน 39 คน (คิดเป็นร้อยละ 31.97 ของ

นักเรียนทั้งหมดในโครงการ) เป็น 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 32.79 ของนักเรียนทั้งหมดในโครงการ) แต่เป็นการเพิ่มที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

หากนับเฉพาะจุดอ่อนที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญและเป็นจุดอ่อนสำหรับนักเรียนร้อยละ 50 ขึ้นไป จะพบว่านักเรียนทั้งโครงการซึ่งเคยมีจุดอ่อน 25 ข้อ ก่อนเข้าโครงการ มีจุดอ่อนลดลงเหลือเพียง 10 ข้อ และเป็นการลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จุดอ่อนที่ยังคงเป็นจุดอ่อนสำหรับนักเรียนร้อยละ 50 แม้เข้าโครงการมาแล้ว 1 ปี เรียงตามลำดับความถี่ คือ ข้อ 23 (สามารถค้นคว้าหาข้อมูลและนำเสนอบทความได้อย่างลุ่มลึกและมีวิจารณ์ญาณ) และข้อ 28 (การเป็นขุมความรู้ด้านภาษาหรือวรรณกรรม) ทั้ง 2 ข้อนี้เป็นจุดอ่อนของนักเรียนร้อยละ 71.31 ข้อ 19 (การประสบความสำเร็จในการพูด เช่น ว่ากลอนสด ได้ว่าที่ พูดชักชวน) เป็นจุดอ่อนของนักเรียนร้อยละ 62.30 และข้อ 29 (ความสนใจในการทำหนังสือพิมพ์ วารสาร) และข้อ 30 (สนใจสร้างตำรา หรือหนังสือค้นคว้าทางภาษา) ซึ่งทั้ง 2 ข้อนี้เป็นจุดอ่อนของนักเรียนร้อยละ 61.48

หากวิเคราะห์รายโรงเรียนจะพบว่า ทุกโรงเรียน (ยกเว้นโรงเรียนบูรณะรำลึกซึ่งมีจุดอ่อนเพิ่มขึ้น 1 ข้อ และโรงเรียนธิดานุเคราะห์ซึ่งมีจุดอ่อนเท่าเดิม) มีจุดอ่อนลดลง นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีจุดอ่อนลดลงมากที่สุด จากจุดอ่อนทางภาษา 25 ข้อก่อนเข้าร่วมโครงการ ลดเหลือเพียง 3 ข้อ นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุมีจุดอ่อนลดลงจาก 25 ข้อ เหลือ 18 ข้อ นักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมและโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มีจุดอ่อนลดลง 4 ข้อ คือ จาก 27 ข้อ ลดลงเหลือ 23 ข้อ และจาก 17 ข้อ ลดลงเหลือ 13 ข้อ ตามลำดับ

ตารางที่ 3.8 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านจุดแข็งและจุดอ่อนทางภาษาของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ก่อนเริ่มโครงการ		เมื่อจบ 1 ปีการศึกษา	
	จุดแข็ง	จุดอ่อน	จุดแข็ง	จุดอ่อน
วิเชียรมาตุ (N= 28)	5 ข้อ	25 ข้อ	12 ข้อ	18 ข้อ
บูรณะรำลึก (N= 24)	29 ข้อ	1 ข้อ	28 ข้อ	2 ข้อ
พูนพิทยาคม (N= 15)	2 ข้อ	27 ข้อ	7 ข้อ	23 ข้อ
สุราษฎร์ธานี (N= 16)	7 ข้อ	25 ข้อ	26 ข้อ	3 ข้อ
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N= 18)	16 ข้อ	17 ข้อ	19 ข้อ	13 ข้อ
ธิดานุเคราะห์ (N = 21)	21 ข้อ	10 ข้อ	20 ข้อ	10 ข้อ
รวม (N= 122)**	5 ข้อ	25 ข้อ	18 ข้อ	10 ข้อ
	ข้อ 1 (88.52%)	ข้อ 29 (78.69%)	ข้อ 1,3,9 (88.52%)	ข้อ 23,28 (71.31%)
	ข้อ 3 (73.77%)	ข้อ 24 (72.13%)	ข้อ 5 (85.25%)	ข้อ 19 (62.30%)
	ข้อ 2 (68.03%)	ข้อ 12 (70.49%)	ข้อ 7 (81.97%)	ข้อ 29,30 (61.48%)

*รายงานเฉพาะจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนจำนวนร้อยละ 50 ขึ้นไป

**ผู้เรียนไม่ทำแบบประเมินแวกภาษา 1 ราย

3.1.1.4 สรุปพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษและจุดแข็งทางภาษา

1 ปีหลังการเข้าร่วมโครงการ พบว่าความสามารถของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเกือบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาอังกฤษ (English General Proficiency) หรือพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาอังกฤษอื่นๆ กล่าวคือ การอ่าน-คำศัพท์-ไวยากรณ์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการถอดรหัสคำ และความสามารถในการเขียนเชิงการใช้เหตุผล แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า 1 ปีหลังเข้าร่วมโครงการ นักเรียนยังมีพัฒนาการที่ไม่น่าพอใจนักในด้านความสามารถในการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากพบว่าถึงแม้นักเรียนจะสามารถอ่านเร็วขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความเข้าใจในการอ่านก็ไม่ได้พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในแง่แววภาษาและจุดแข็งทางภาษา พบว่าในภาพรวม 1 ปีหลังเข้าร่วมโครงการ นักเรียนมีแววภาษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีจุดแข็งทางภาษาเพิ่มขึ้น และมีจุดอ่อนทางภาษาลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

3.1.2 พัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ผลการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียนครอบคลุม 5 ด้าน คือ

1. ความสามารถในการคิดอย่างเอื้ออาทร
2. การเห็นคุณค่าในตนเอง
3. ความสามารถในการควบคุมอารมณ์
4. ทักษะทางสังคม
5. ความสามารถในการควบคุมความเครียด

ในการประเมินพัฒนาการแต่ละด้าน ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับการประเมินว่า ตนเองอยู่ในระดับใด (ระดับ 1 ถึง ระดับ 5) (ดูแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินในภาคผนวก 6.1-6.2) ในการตีความระดับพัฒนาการดังกล่าวใช้เกณฑ์ดังนี้

4.50 – 5.00 = มากที่สุด

3.50 – 4.49 = มาก

2.50 – 3.49 = ปานกลาง

1.50 – 2.49 = น้อย

1.00 – 1.49 = น้อยมาก

ผลการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรมทั้ง 5 ด้าน สามารถสรุปรายละเอียดจำแนกตามโรงเรียนได้ดังต่อไปนี้

3.1.2.1 ความสามารถในการคิดอย่างเอื้ออาทร

ตารางที่ 3.9 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการคิดอย่างเอื้ออาทรก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ค่าเฉลี่ยความสามารถด้านนี้ในก่อนเริ่มโครงการกระจายตั้งแต่ระดับน้อยไปจนถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.07–4.58) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (3.41) นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.07) ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้และโรงเรียนบูรณะรำลึกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.58 และ 4.33 ตามลำดับ) เมื่อวัดพัฒนาการช่วงสิ้นปีการศึกษา พบว่านักเรียนมีการพัฒนาความสามารถด้านนี้เพิ่มขึ้น โดยกระจายอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.73–4.50) และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับมาก (4.24) โรงเรียนที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยพัฒนาการสูงสุด คือ โรงเรียนบูรณะรำลึก (4.50) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อน-หลังรวมของนักเรียนทุกโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบภายในแต่ละโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกโรงเรียนเช่นกัน ยกเว้น โรงเรียนบูรณะรำลึก และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่ค่าเฉลี่ยก่อน-หลังของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนดังกล่าวไม่ได้แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากนักเรียน โรงเรียนทั้ง 2 มีค่าเฉลี่ยก่อนเริ่มโครงการสูงกว่าโรงเรียนอื่นๆ (4.33 และ 4.58 ตามลำดับ) ดังนั้น พัฒนาการจึงไม่ต่างจากเดิม

จากการพิจารณาผลการเปรียบเทียบ สามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนแต่ละโรงเรียนสามารถพัฒนาการคิดอย่างเอื้ออาทรเพิ่มขึ้นได้อย่างเด่นชัดภายใน 1 ปีการศึกษา

ตารางที่ 3.9 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการคิดอย่างเอื้ออาทรของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	2.07	4.07	9.72**
บูรณะรำลึก (N=24)	4.33	4.50	1.163 ns
พูนพิทยาคม (N=15)	2.93	3.73	4.00**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	3.19	4.44	7.32**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	4.58	4.32	1.56 ns
ชิดานุเคราะห์ (N=21)	3.62	4.29	3.57**
รวม (N=123)	3.41	4.24	8.00**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.2.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง

ตารางที่ 3.10 แสดงผลการประเมินเปรียบเทียบพัฒนาการระดับ E.Q. 1 การเห็นคุณค่าในตนเอง ก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ค่าเฉลี่ยพัฒนาการด้านนี้ของผู้เรียนกระจายตั้งแต่ระดับปานกลางถึงมาก (ค่าเฉลี่ย=2.53-4.00) ในช่วงก่อนเริ่มโครงการ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนทุกโรงเรียนที่ระดับปานกลาง (3.08) เมื่อวัดพัฒนาการช่วงจบปีการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเองเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยที่ระดับมาก (3.50) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อน-หลัง พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า ผู้เรียนพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มมากขึ้นในระดับที่มีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาภายในแต่ละโรงเรียน จากการเปรียบเทียบพัฒนาการก่อน-หลังของนักเรียนโรงเรียน 4 แห่ง คือ บวรณะรำลึก สุราษฎร์ธานี เจริญอุดมศึกษาภาคใต้ และธิดานุเคราะห์ พบว่าไม่ได้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ค่าความแตกต่างของนักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ และโรงเรียนพูนพิทยาคมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 ตามลำดับ ดังนั้นจึงอาจสรุปเพิ่มเติมได้ว่า นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ และโรงเรียนพูนพิทยาคมมีพัฒนาการด้านการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้นเด่นชัดกว่านักเรียนโรงเรียนอื่นๆ

ตารางที่ 3.10 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการระดับ E.Q. 1 การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	2.61	3.14	2.65*
บวรณะรำลึก (N=24)	3.42	3.50	.34 ns
พูนพิทยาคม (N=15)	2.53	3.80	8.26**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	4.00	4.27	1.05 ns
เจริญอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	3.47	3.42	.294 ns
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	2.67	3.29	1.94 ns
รวม (N=123)	3.80	3.50	4.12**

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .05$ **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$ ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.2.3 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์

ตารางที่ 3.11 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการระดับ E.Q. 2 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา เมื่อเริ่มโครงการผู้เรียนทุกโรงเรียนมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.52-3.29) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับปานกลางเช่นกัน (2.83) และเมื่อสิ้นปีการศึกษานักเรียนโรงเรียนส่วนใหญ่พัฒนาความสามารถด้านนี้เพิ่มขึ้นในระดับปานกลางถึงมาก (ค่าเฉลี่ย 3.11-4.19) ยกเว้นโรงเรียนธิดานุเคราะห์ ซึ่งนักเรียนมีค่าเฉลี่ยลดลงจาก “ปานกลาง” ไปอยู่ที่ระดับ “น้อย” (ก่อน = 2.52 หลัง = 2.33) อย่างไรก็ตาม การลดลงดังกล่าวไม่ได้แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โรงเรียนอื่นๆ ที่ผู้เรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือโรงเรียนวิเชียรมาตุ โรงเรียนพูนพิทยาคม และโรงเรียนสุราษฎร์ธานี สำหรับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกมีระดับพัฒนาการคงที่ตลอดปีการศึกษา (ก่อน = 3.29 หลัง = 3.29) อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อน-หลังโดยรวมของนักเรียนทุกโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในโครงการนี้มีพัฒนาการด้านความสามารถในการควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้นอย่างเด่นชัด ถึงแม้ว่าจะมีเพียงบางส่วนที่พัฒนาการไม่เปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 3.11 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการระดับ E.Q. 2 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	2.61	3.11	2.15**
บูรณะรำลึก (N=24)	3.29	3.29	0.00 ns
พูนพิทยาคม (N=15)	2.60	3.73	8.50**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	2.94	4.19	5.84**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	3.00	3.37	1.68 ns
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	2.52	2.33	.85 ns
รวม (N=123)	2.83	3.27	4.64**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.2.4 ทักษะทางสังคม

ตารางที่ 3.12 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการระดับ E.Q. 3 ทักษะทางสังคมของผู้เรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ค่าเฉลี่ยความสามารถด้านทักษะทางสังคมในตอนเริ่มโครงการของนักเรียนกระจายอยู่ในระดับน้อย ปานกลาง และมาก (ค่าเฉลี่ย = 2.40-3.71)

โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง (3.20) นักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.40) ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกและโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.71 และ 3.68 ตามลำดับ) เมื่อจบปีการศึกษานักเรียนทุกโรงเรียนมีพัฒนาการทักษะทางสังคมเพิ่มมากขึ้น และมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ระดับมาก (3.80) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมก่อน-หลังของนักเรียนทุกโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีพัฒนาการทางสังคมในเชิงบวกอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมซึ่งสามารถพัฒนาก้าวกระโดดจากระดับ “น้อย” (2.40) ไปสู่ระดับ “มาก” (3.93) แม้ว่าค่าพัฒนาการก่อน-หลังของนักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกและโรงเรียนอุดมศึกษาจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ทั้ง 2 โรงเรียนมีค่าพัฒนาการทั้งก่อน-หลังอยู่ในระดับ “มาก” (โรงเรียนบูรณะรำลึก: ก่อน = 3.71 หลัง = 3.96 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้: ก่อน = 3.68 หลัง = 3.74) โรงเรียนธิดานุเคราะห์เป็นโรงเรียนเดียวที่มีพัฒนาการทางสังคมคงที่อยู่ที่ระดับปานกลางตลอดปีการศึกษา

ตารางที่ 3.12 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการระดับ E.Q. 3 ทักษะทางสังคมของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	3.00	3.64	3.20**
บูรณะรำลึก (N=24)	3.71	3.96	1.14 ns
พูนพิทยาคม (N=15)	2.40	3.93	11.50**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	3.13	4.31	4.07**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	3.68	3.74	.21 ns
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	3.05	3.43	2.02 ns
รวม (N=123)	3.20	3.80	6.20**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.2.5 ความสามารถในการควบคุมความเครียด

ตารางที่ 3.13 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการระดับ E.Q. 4 ความสามารถในการควบคุมความเครียดของผู้เรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา นักเรียนในโครงการมีความสามารถในการควบคุมความเครียดในระดับปานกลางถึงระดับมากในตอนเริ่มโครงการ (ค่าเฉลี่ย 2.53-4.21) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมที่ระดับปานกลาง (3.34) เมื่อจบปีการศึกษาพัฒนาการด้านนี้เพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับปานกลางและมาก (ค่าเฉลี่ย 3.18-4.31) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ระดับมาก

(3.61) เมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการก่อน-หลังรวมของนักเรียนทุกโรงเรียน พบว่า การพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาแต่ละโรงเรียน พบว่า นักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคม และโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีพัฒนาการในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนอื่นๆ สามารถกล่าวได้ว่ามีพัฒนาการเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าอัตราการเพิ่มจะไม่อยู่ที่ระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าเฉลี่ยก่อนและหลังของนักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกอยู่ในระดับมาก แต่ค่าดังกล่าวลดลง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ก่อน = 4.21 หลัง = 3.71) แสดงว่านักเรียนมีความเครียดเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3.13 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการระดับ E.Q. 4 ความสามารถในการควบคุม
ความเครียดของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	2.93	3.18	1.57 ns
บูรณะรำลึก (N=24)	4.21	3.71	2.22 **
พูนพิทยาคม (N=15)	2.53	3.87	5.29**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	3.62	4.31	3.91**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	3.47	3.63	.72 ns
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	3.14	3.33	.89 ns
รวม (N=123)	3.34	3.61	2.80**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.2.6 สรุปพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรม

โดยภาพรวมนักเรียนในโครงการสามารถพัฒนาตนเองในด้านคุณธรรมและจริยธรรมทั้ง 5 ด้าน ให้ดีขึ้นกว่าเดิมภายใน 1 ปีการศึกษา ในขณะที่เริ่มโครงการนั้นนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการคิดอย่างเอื้ออาทร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ทักษะทางสังคม และความสามารถในการควบคุมความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจบปีการศึกษานักเรียนสามารถพัฒนาสูงขึ้นไปสู่ระดับมากในทุกด้าน ยกเว้น ด้านความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามความเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังในทุกด้าน เป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนในโครงการเพิ่มขึ้นในเชิงบวกอย่างเด่นชัด เมื่อพิจารณาในแต่ละโรงเรียน พบว่านักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดในด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร พัฒนาการคงที่ในด้านการควบคุมความคับข้องใจ ส่วนด้านอื่นๆ จัดว่า

พัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โรงเรียนบูรณะรำลึกมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นทุกด้าน ยกเว้นด้านการควบคุมความเครียด แต่พัฒนาการที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ไม่จัดอยู่ในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถค่อนข้างสูงอยู่แล้วในตอนเริ่มโครงการ การพัฒนาต่อมาจึงเพิ่มขึ้นไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสนใจที่พัฒนาการทางด้านการควบคุมความเครียดของนักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ก่อน = 4.21 หลัง = 3.71) แสดงว่านักเรียนอาจจะรู้สึกเครียดในการเรียนเพิ่มขึ้นบ้าง นักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจากระดับน้อยสู่ระดับมากในด้านทักษะทางสังคม นับว่านักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมประสบความสำเร็จอย่างมากในการพัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรม ทำนองเดียวกันผู้เรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีพัฒนาการทุกด้านเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดเช่นกัน และถึงแม้ว่าพัฒนาการด้านการเห็นคุณค่าในตนเองจะไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเฉลี่ยก่อน-หลังอยู่ในระดับสูงกว่าผู้เรียนโรงเรียนอื่นๆ (ก่อน = 4.00 หลัง = 4.27) นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มีพัฒนาการทุกด้านอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าหรือใกล้เคียงกับโรงเรียนอื่นๆ อย่างไรก็ตามพบว่าไม่มีความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบพัฒนาการก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการดีเท่าเดิม (เฉลี่ยตั้งแต่ระดับปานกลาง มาก และมากที่สุด) นักเรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดในด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร สำหรับพัฒนาการด้านอื่นๆ จัดว่าไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

3.1.3 พัฒนาการด้านการคิด

ผลการประเมินพัฒนาการด้านการคิด ครอบคลุมความสามารถด้านการคิด 3 ด้าน คือ

1. ความสามารถด้านการคิดเชิงโครงสร้าง
2. ความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3. ความสามารถด้านการคิดอย่างสร้างสรรค์

ในการประเมินพัฒนาการด้านการคิดแต่ละด้าน ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับการประเมินว่าตนเองมีความสามารถแต่ละด้านมากน้อยเพียงใด (ระดับ 1 ถึง ระดับ 5) (คู่มือประเมินและเกณฑ์การประเมินในภาคผนวก 7.1 และ 7.2) ในการตีความระดับพัฒนาการดังกล่าวใช้เกณฑ์ดังนี้

4.50–5.00 = มากที่สุด

3.50–4.49 = มาก

2.50–3.49 = ปานกลาง

1.50–2.49 = น้อย

1.00–1.49 = น้อยมาก

ผลการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรมทั้ง 3 ด้าน สามารถสรุปรายละเอียดจำแนกตามโรงเรียน ได้ดังนี้

3.1.3.1 ความสามารถด้านการคิดเชิงโครงสร้าง

ตารางที่ 3.14 แสดงผลการพัฒนาการด้านการคิดเชิงโครงสร้างก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ค่าเฉลี่ยพัฒนาการด้านนี้ของผู้เรียนอยู่ที่ระดับน้อยถึงปานกลางเมื่อเริ่มโครงการ (ค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ = น้อย/1.50 ของโรงเรียนอื่นๆ = ปานกลาง/2.38-3.00) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกโรงเรียนที่ระดับน้อย (2.38) เมื่อจบปีการศึกษา พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีการพัฒนาสู่ระดับปานกลาง (3.07) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อน-หลัง พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีพัฒนาการด้านการคิดเชิงโครงสร้างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแต่ละโรงเรียนพบว่า นักเรียนโรงเรียน 3 แห่ง คือ โรงเรียนวิเชียรมาตุ พุนพินพิทยาคม และสุราษฎร์ธานี มีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่โรงเรียนอื่นๆมีการพัฒนาไปในเชิงบวกเช่นกัน แต่ในระดับไม่มากนัก

ตารางที่ 3.14 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดเชิงโครงสร้างของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	1.50	3.21	11.20**
บูรณะรำลึก (N=24)	2.63	2.75	.65 ns
พุนพินพิทยาคม (N=15)	2.60	3.60	5.92**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	3.00	3.63	3.10**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	2.68	2.84	.77 ns
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	2.38	2.67	1.37 ns
รวม (N=123)	2.38	3.07	7.30**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.3.2 ความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 3.15 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ก่อนเริ่มโครงการพบว่าความสามารถด้านนี้ของนักเรียนกระจายตั้งแต่ระดับ “น้อยมาก” (โรงเรียนวิเชียรมาตุ = 1.21) “น้อย” (โรงเรียนธิดานุ

เคราะห์ = 2.19) และ “ปานกลาง” (โรงเรียนอื่นๆ = 2.53-2.83) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนทุกโรงเรียนที่ระดับน้อย (2.28) เมื่อวัดพัฒนาการช่วงจบปีการศึกษา พบว่านักเรียนมีการพัฒนาดีขึ้นระดับปานกลาง ถึงระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 2.62-3.50) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนทุกโรงเรียนที่ระดับปานกลาง (2.91) ผลจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมก่อน-หลัง แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถตีความได้ว่า นักเรียนในโครงการนี้สามารถพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ในระดับที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาแต่ละโรงเรียนพบว่า นักเรียนโรงเรียน 4 แห่ง คือ วิเชียรมาตุ พุนพินพิทยาคม สุราษฎร์ธานี และธิดานุเคราะห์ มีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ไม่มีความเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการด้านนี้

ตารางที่ 3.15 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	1.21	2.64	8.22**
บูรณะรำลึก (N=24)	2.83	2.83	0.00 ns
พุนพินพิทยาคม (N=15)	2.53	3.40	6.50**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	2.81	3.50	3.15**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	2.63	2.84	1.71 ns
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	2.19	2.62	2.63*
รวม (N=123)	2.28	2.91	7.64**

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .05$ **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$ ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.3.3 ความสามารถด้านการคิดอย่างสร้างสรรค์

ตารางที่ 3.16 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ก่อนเริ่มโครงการ นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุมีความสามารถด้านนี้ที่ระดับน้อยมาก (ค่าเฉลี่ย = 1.14) ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนอื่นๆมีความสามารถอยู่ที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.67-3.29) และค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนทุกโรงเรียนอยู่ที่ระดับปานกลาง (2.60) เมื่อจบปีการศึกษา พบว่านักเรียนมีภาพรวมของพัฒนาการที่ระดับปานกลาง (3.41) และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมก่อน-หลังของนักเรียนทุกโรงเรียน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักเรียนในโครงการสามารถพัฒนาทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ดีขึ้นอย่างเด่นชัด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแต่

ละโรงเรียน พบว่านักเรียนโรงเรียน 3 แห่ง คือ วิเชียรมาตุ พุนพินพิทยาคม และสุราษฎร์ธานี มีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผู้เรียนโรงเรียนอื่น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกเช่นกัน ถึงแม้ว่าจะ ไม่มากนัก

ตารางที่ 3.16 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	1.14	3.07	12.55**
บูรณะรำลึก (N=24)	3.29	3.50	1.74 ns
พุนพินพิทยาคม (N=15)	2.67	3.67	5.92**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	2.94	3.88	4.86**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	3.26	3.58	2.05 ns
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	2.86	3.05	1.16 ns
รวม (N=123)	2.60	3.41	9.10**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.3.4 สรุปพัฒนาการด้านการคิด

โดยภาพรวม นักเรียนในโครงการสามารถพัฒนาตนเองในด้านการคิดเชิงโครงสร้าง การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างสร้างสรรค์ให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นกว่าเดิมภายใน 1 ปีการศึกษา ในช่วงเริ่มโครงการนักเรียนมีความสามารถในการคิดเชิงโครงสร้าง และการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ระดับค่อนข้างน้อย ในขณะที่มีความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม เมื่อจบปีการศึกษา นักเรียนสามารถพัฒนาการคิดทุกด้านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอยู่ที่ระดับปานกลางทุกด้าน

เมื่อพิจารณาแต่ละโรงเรียน พบว่านักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดในด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างสร้างสรรค์ (เพิ่มจากน้อยมากเป็นปานกลาง) ส่วนการคิดเชิงโครงสร้างเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มีความสามารถด้านการคิดที่ระดับปานกลางในตอนเริ่มโครงการ และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อจบปีการศึกษา นักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคมสามารถพัฒนาการคิดในทุกด้านให้เพิ่มขึ้น ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกับนักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานี สำหรับนักเรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์ มีความสามารถด้านการคิดในระดับปานกลางเมื่อเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา อย่างไรก็ตามระดับการพัฒนาการคิดเชิงโครงสร้างและ

การคิดอย่างสร้างสรรค์ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนไม่มีการพัฒนาอย่างเด่นชัด ในขณะที่ความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

3.1.4 พัฒนาการด้านจิตพิสัย

ในการประเมินระดับจิตพิสัย ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับการประเมินว่าตนเองมีจิตพิสัยในระดับใด (ระดับ 1 ถึง ระดับ 5) (ดูแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินในภาคผนวก 7) ในการตีความระดับพัฒนาการดังกล่าว ใช้เกณฑ์ดังนี้

4.50 – 5.00 = มากที่สุด

3.50 – 4.49 = มาก

2.50 – 3.49 = ปานกลาง

1.50 – 2.49 = น้อย

1.00 – 1.49 = น้อยมาก

ผลการประเมินระดับพัฒนาการด้านจิตพิสัย สามารถสรุปรายละเอียด จำแนกตามโรงเรียนได้ดังนี้

ตารางที่ 3.17 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับจิตพิสัยของผู้เรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ระดับจิตพิสัยของผู้เรียนก่อนเริ่มโครงการอยู่ที่ระดับปานกลาง (โรงเรียนพูนพิทยาคม = 3.47) และระดับมาก (โรงเรียนอื่นๆ = 3.62-4.42) โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนทุกโรงเรียนที่ระดับมาก (3.89) เมื่อจบปีการศึกษา ระดับจิตพิสัยของนักเรียนโรงเรียนพูนพิทยาคม และโรงเรียนธิดานุเคราะห์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม เมื่อมองโดยภาพรวม พบว่าระดับจิตพิสัยของผู้เรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งทำให้สรุปได้ว่า ระดับจิตพิสัยของนักเรียนโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับค้ำเทาเดิม

ตารางที่ 3.17 ผลการเปรียบเทียบระดับจิตพิสัยของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปี
การศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	3.82	3.71	.43 ns
บูรณะรำลึก (N=24)	3.62	4.08	1.66 ns
พูนพิณพิทยาคม (N=15)	3.47	4.00	4.00**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	4.31	4.50	1.38 ns
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	4.42	4.05	1.68 ns
ชิดานุเคราะห์ (N=21)	3.81	4.19	2.36*
รวม (N=123)	3.89	4.06	1.70 ns

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .05$ **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$ ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.5 พัฒนาการความสามารถพิเศษอื่นๆ

ผู้เรียนจะได้รับการประเมินความสามารถพิเศษอื่นๆ ทั้งก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษาว่า “มี” หรือ “ไม่มี” ความสามารถแต่ละด้าน อันประกอบด้วยความสามารถด้านทัศนศิลป์ ด้าน Graphic Design ด้านวารสารศาสตร์ ด้านดนตรี และด้านการแสดง

ตารางที่ 3.18 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษแต่ละด้าน เปรียบเทียบก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ในด้านทัศนศิลป์ พบว่าโรงเรียนวิเชียรมาตุ มีจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านนี้มากกว่าโรงเรียนอื่นๆก่อนเริ่มโครงการ (ร้อยละ 92.9) ในขณะที่โรงเรียนบูรณะรำลึกมีจำนวนมากกว่าครั้งเล็กน้อย (ร้อยละ 58.3) และต่ำกว่าครั้งในโรงเรียนชิดานุเคราะห์และเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (ร้อยละ 47.6 และ 36.8 ตามลำดับ) สำหรับโรงเรียนพูนพิณพิทยาคมและสุราษฎร์ธานีไม่มีนักเรียนที่มีความสามารถในด้านนี้ (ร้อยละ 0) และเมื่อจบปีการศึกษา นักเรียนใน 2 โรงเรียนดังกล่าวก็ยังไม่มีความเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด (ร้อยละ 0) ในขณะที่เดียวกัน จำนวนนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ที่มีความสามารถด้านทัศนศิลป์ลดลง (ร้อยละ 36.8 เป็นร้อยละ 21.1) อย่างไรก็ตาม จำนวนนักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (ร้อยละ 92.9 เป็นร้อยละ 96.4) ในขณะที่โรงเรียนบูรณะรำลึกและโรงเรียนชิดานุเคราะห์เพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก (โรงเรียนบูรณะรำลึกเพิ่มจากร้อยละ 58.3 เป็นร้อยละ 100 โรงเรียนชิดานุเคราะห์เพิ่มจากร้อยละ 47.6 เป็นร้อยละ 71.4) เมื่อมองโดยภาพรวมจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถทางทัศนศิลป์เพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก จากร้อยละ 46.3 ก่อนเริ่มโครงการเป็นจำนวนร้อยละ 56.9 เมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียนวิเชียรมาตุมีจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้าน Graphic Design สูงมากทั้งก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา (ร้อยละ 96.4 และ 100 ตามลำดับ) ในขณะที่โรงเรียนอื่นๆ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีผู้เรียนที่มีความสามารถด้านนี้ โดยในภาพรวมมีนักเรียนเพียงร้อยละ 23.6 ที่มีความสามารถด้านนี้ก่อนเริ่มโครงการ และเมื่อสิ้นปีการศึกษา จำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านนี้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 27.6 เท่านั้น อย่างไรก็ตาม นักเรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์หลายคนสามารถพัฒนาความสามารถด้านนี้ในระหว่าง 1 ปีการศึกษา โดยเพิ่มจากร้อยละ 0 เป็นร้อยละ 19

สำหรับด้านวารสารศาสตร์ นักเรียนจำนวนมากจากโรงเรียนวิเชียรมาตุและโรงเรียนบูรณะรำลึกมีความสามารถด้านนี้อยู่แล้วก่อนเริ่มโครงการ และพัฒนาเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อสิ้นปีการศึกษา (โรงเรียนวิเชียรมาตุเพิ่มจากร้อยละ 92.9 เป็นร้อยละ 96.4 โรงเรียนบูรณะรำลึกเพิ่มจากร้อยละ 91.7 เป็นร้อยละ 95.8) นักเรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์จำนวนน้อยมากที่มีความสามารถด้านนี้ก่อนเริ่มโครงการ แต่ภายหลังได้พัฒนาจำนวนเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก (เพิ่มจากร้อยละ 9.5 เป็นร้อยละ 33.3) สำหรับโรงเรียนอื่นๆ ไม่มีผู้เรียนที่มีความสามารถด้านนี้ ทั้งก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา ในภาพรวมนักเรียนในโครงการนี้มีความรู้ด้านวารสารศาสตร์ร้อยละ 40.7 ก่อนเริ่มโครงการ และเพิ่มเป็นร้อยละ 46.3 เมื่อสิ้นปีการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสามารถด้านดนตรี นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก พุนพินพิทยาคม และธิดานุเคราะห์ จำนวนเกินกว่าครึ่งมีทักษะด้านการดนตรีก่อนเริ่มโครงการ (ร้อยละ 62.5, 53.3 และ 71.4 ตามลำดับ) และพัฒนาจำนวนเพิ่มขึ้น ชกวันโรงเรียนพุนพินพิทยาคม ซึ่งมีจำนวนลดลงเล็กน้อย (โรงเรียนบูรณะรำลึกเพิ่มจากร้อยละ 62.5 เป็นร้อยละ 100 โรงเรียนธิดานุเคราะห์เพิ่มจากร้อยละ 71.4 เป็นร้อยละ 85.7 แต่โรงเรียนพุนพินพิทยาคมลดจากร้อยละ 53.3 เป็นร้อยละ 46.7) โรงเรียนสุราษฎร์ธานี ไม่มีผู้เรียนที่มีความถนัดด้านดนตรี ทั้งก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มีผู้เรียนที่ถนัดด้านดนตรีร้อยละ 21.1 ก่อนเริ่มโครงการและเพิ่มเป็นร้อยละ 26.3 เมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยภาพรวมนักเรียนในโครงการมีความสามารถด้านการดนตรีก่อนเริ่มโครงการที่ร้อยละ 35.8 และเพิ่มเป็นร้อยละ 45.5 เมื่อจบปีการศึกษา

ในส่วนของความสามารถด้านการแสดง จำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านนี้มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากในโรงเรียน 3 แห่ง คือ โรงเรียนบูรณะรำลึก (เพิ่มจากร้อยละ 75 เป็นร้อยละ 100) โรงเรียนพุนพินพิทยาคม (เพิ่มจากร้อยละ 40 เป็นร้อยละ 86.7) และโรงเรียนธิดานุเคราะห์ (เพิ่มจากร้อยละ 42.9 เป็นร้อยละ 76.2) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ มีการเพิ่มจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านนี้เล็กน้อย (เพิ่มจากร้อยละ 68.4 เป็นร้อยละ 73.7) และที่โรงเรียนวิเชียรมาตุ ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการแสดงมีจำนวนคงเดิม (ร้อยละ 42.9) เป็นที่น่าสังเกตว่า โรงเรียนสุราษฎร์ธานี ไม่มีผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการแสดงทั้งก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปี

การศึกษา (ร้อยละ 0) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาภาพรวมของความสามารถด้านการแสดง จำนวนผู้มีความสามารถในด้านนี้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 47.2 เป็นร้อยละ 64.2 เมื่อสิ้นปีการศึกษา

โดยสรุป สามารถกล่าวได้ว่า ก่อนเริ่มโครงการนักเรียนจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 50 มีความสามารถพิเศษด้านต่างๆ และเมื่อสิ้นปีการศึกษา พบว่าจำนวนนักเรียนที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านทัศนศิลป์ และด้านการแสดง มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 50 (ด้านทัศนศิลป์ = ร้อยละ 56.9 ด้านการแสดง = ร้อยละ 64.2) สำหรับด้านอื่นๆ คือ Graphic Design วารสารศาสตร์ และดนตรี พบว่ามีผู้เรียนที่มีความสามารถด้านต่างๆเหล่านี้เพิ่มขึ้นทุกด้าน ถึงแม้ว่าอัตราการเพิ่มโดยรวมแล้วไม่ถึงร้อยละ 50 ก็ตาม เมื่อพิจารณาภายในแต่ละโรงเรียนพบว่า โรงเรียนวิเชียรมาตุมีผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทุกด้าน และพัฒนาจำนวนเพิ่มขึ้นในแทบทุกด้าน ยกเว้นด้านดนตรีและการแสดงซึ่งมีจำนวนเท่าเดิม โรงเรียนบูรณะรำลึกและโรงเรียนธิดานุเคราะห์มีจำนวนผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทุกด้านเพิ่มสูงขึ้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มีจำนวนผู้เรียนที่มีความสามารถด้านดนตรีและการแสดงเพิ่มขึ้น แต่ลดลงในด้านทัศนศิลป์ โรงเรียนดังกล่าวไม่มีผู้เรียนที่มีความสามารถด้าน Graphic Design และวารสารศาสตร์ โรงเรียนทุนพิทยาคมมีจำนวนผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการแสดงเพิ่มขึ้น แต่ลดลงในด้านดนตรี และไม่มีผู้เรียนที่ชำนาญในด้านอื่นๆ โรงเรียนสุราษฎร์ธานีขาดผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษทุกด้าน

ผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า โดยทั่วไป ความสามารถพิเศษของนักเรียนในโครงการยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ดังนั้นจึงจำเป็นที่โรงเรียนต้องกระตุ้นและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนด้านความสามารถพิเศษต่างๆต่อไป

ตารางที่ 3.18 ผลการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถด้านทัศนศิลป์ Graphic Design วารสารศาสตร์ ดนตรี และการแสดงก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ทัศนศิลป์		Graphic Design		วารสารศาสตร์		ดนตรี		การแสดง	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
วิเชียรมาตุ (N=28)	92.9% (26)	96.4% (27)	96.4% (27)	100% (28)	92.9% (26)	96.4% (27)	7.1% (2)	7.1% (2)	42.9% (12)	42.9% (12)
บูรณะรำลึก (N=24)	58.3% (14)	100% (24)	0% (0)	8.3% (2)	91.7% (22)	95.8% (23)	62.5% (15)	100% (24)	75% (18)	100% (24)
ทุนหินพิทยาคม (N=15)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	53.3% (8)	46.7% (7)	40% (6)	86.7% (13)
สุวรรณบุรีธานี (N=16)	0% (0)	0% (0)	12.5% (2)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	0% (0)
เตรียมอุดมศึกษาอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	36.8% (7)	21.1% (4)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	0% (0)	21.1% (4)	26.3% (5)	68.4% (13)	73.7% (14)
รัตนุเคราะห์ (N=21)	47.6% (10)	71.4% (15)	0% (0)	19% (4)	9.5% (2)	33.3% (7)	71.4% (15)	85.7% (18)	42.9% (9)	76.2% (16)
รวม (N=123)	46.3% (57)	56.9% (70)	23.6% (29)	27.6% (34)	40.7% (50)	46.3% (57)	35.8% (44)	45.5% (56)	47.2% (58)	64.2% (79)

3.1.6 ความสามารถในการผลงานกลุ่ม

ผู้เรียนจะได้รับการประเมินระดับความสามารถที่ปรากฏในผลงานกลุ่มทั้งก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา โดยมีเกณฑ์ประเมินดังนี้ คือ

- 1 = เริ่มเรียน
- 2 = มือใหม่
- 3 = ฝึกงาน
- 4 = มืออาชีพ
- 5 = เกรียงทอง

ในการตีความระดับความสามารถดังกล่าวใช้เกณฑ์ดังนี้

- 1.00 - 1.49 = เริ่มเรียน
- 1.50 - 2.49 = มือใหม่
- 2.50 - 3.49 = ฝึกงาน
- 3.50 - 4.49 = มืออาชีพ
- 4.50 - 5.00 = เกรียงทอง

ผลการประเมินพัฒนาการด้านความสามารถในผลงานกลุ่ม สามารถสรุปผลโดยจำแนกตามโรงเรียนได้ดังนี้

ตารางที่ 3.19 แสดงผลการเปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถที่ปรากฏในผลงานกลุ่มก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา จะเห็นได้ว่าในระยะเริ่มโครงการ นักเรียนจากโรงเรียน 4 แห่ง คือ วิเชียรมาตุ บุรณะรำลึก พุนพินพิทยาคม และสุราษฎร์ธานี มีความสามารถในระดับมือใหม่ (ค่าเฉลี่ย = 2.32, 2.42, 1.50 และ 2.38 ตามลำดับ) สำหรับนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ และโรงเรียนธิดานุเคราะห์มีความสามารถในระดับฝึกงาน (ค่าเฉลี่ย = 2.63 และ 2.95 ตามลำดับ) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม นักเรียนทุกโรงเรียนมีความสามารถในระยะเริ่มต้นอยู่ที่ระดับมือใหม่ (ค่าเฉลี่ย = 2.41) และเมื่อจบปีการศึกษามีการพัฒนาเพิ่มขึ้นไปอยู่ที่ระดับฝึกงาน (ค่าเฉลี่ย = 3.22) ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก่อน-หลังดังกล่าวอยู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01) ดังนั้น ถือว่าเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาแต่ละโรงเรียนจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยก่อน-หลัง มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกโรงเรียน ยกเว้นโรงเรียนบุรณะรำลึกซึ่งนักเรียนมีระดับพัฒนาการไม่ต่างจากเดิม นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุพัฒนาจากระดับมือใหม่ (ค่าเฉลี่ย = 2.32) ไปสู่ระดับฝึกงาน (ค่าเฉลี่ย = 3.07) นักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคมยังคงอยู่ที่ระดับมือใหม่ อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยเมื่อจบปีการศึกษาสูงกว่าค่าเฉลี่ยตอนเริ่มอย่างมีนัยสำคัญ (ค่าเฉลี่ย ก่อน = 1.50 หลัง = 2.07) นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีพัฒนาก้าวกระโดดจากระดับฝึกงาน (ค่าเฉลี่ย = 2.38) สู่ระดับมืออาชีพ

(ค่าเฉลี่ย = 4.00) ผู้เรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้และโรงเรียนธิดานุเคราะห์พัฒนาจากระดับฝึกงานสู่ระดับมืออาชีพ (โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเพิ่มจาก 2.63 เป็น 4.00 และโรงเรียนธิดานุเคราะห์เพิ่มจาก 2.95 เป็น 3.86) จากผลการเปรียบเทียบดังกล่าวนี้ สามารถสรุปได้ว่านักเรียนในโครงการนี้สามารถพัฒนาความสามารถในการทำผลงานกลุ่ม จากระดับมือใหม่ให้ก้าวสู่ระดับฝึกงานและมืออาชีพได้ ซึ่งนับว่าเป็นผลการพัฒนาที่น่าพอใจสำหรับการใช้เวลาเพียง 1 ปีการศึกษา

ตารางที่ 3.19 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถที่ปรากฏในผลงานกลุ่มของนักเรียนก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย		P-value
	ก่อน	หลัง	
วิเชียรมาตุ (N=28)	2.32	3.07	9.00**
บูรณะรำลึก (N=24)	2.42	2.36	0.00 ns
พูนพินพิทยาคม (N=15)	1.50	2.07	4.84**
สุราษฎร์ธานี (N=16)	2.38	4.00	13.00**
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	2.63	4.00	12.04**
ธิดานุเคราะห์ (N=21)	2.95	3.86	4.39**
รวม (N=123)	2.41	3.22	12.38**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.7 สรุปผลการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน

ในการประเมินพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักเรียนในโครงการ ก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังต่อไปนี้

ในด้านทักษะภาษาอังกฤษและแววภาษา พบว่าทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทุกด้าน ทั้งในด้านระดับความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาอังกฤษ (English General Proficiency Level) และทักษะย่อยต่างๆ คือ การอ่าน-คำศัพท์-ไวยากรณ์ (Cloze Test) การถอดรหัสคำ (Encoding-Decoding) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading) และการเขียนเชิงการใช้เหตุผล (Creative Writing) อย่างไรก็ตาม ด้านการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่าน (Speed Reading and Reading Comprehension) ยังต้องได้รับการพัฒนาฝึกฝนเพิ่ม ทั้งนี้เนื่องจากพบว่าผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาระดับความเข้าใจในบทอ่านให้เพิ่มขึ้นได้ทั้งๆที่สามารถพัฒนาความเร็วในการอ่านได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับเรื่องแววภาษาและจุดแข็งทางภาษาสามารถกล่าวได้ว่านักเรียนมีแววภาษาเพิ่มขึ้น จุดแข็งทางภาษาเพิ่มขึ้น ขณะที่จุดอ่อนทางภาษาก็

ลดลงอย่างเป็นที่น่าพอใจ เมื่อพิจารณาพัฒนาการด้านภาษาที่โดดเด่นของแต่ละโรงเรียนในแต่ละด้าน พบว่านักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีและเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้มีพัฒนาการด้านความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาอังกฤษและด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โรงเรียนบูรณะรำลึกเป็นเพียงโรงเรียนเดียวที่นักเรียนพัฒนาด้านการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น ถึงแม้นักเรียนจะอ่านช้าลงกว่าก่อนเริ่มโครงการ เป็นที่สังเกตว่านักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคมมีพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ความเร็วในการอ่านก็ลดลงด้วย ถึงแม้จะไม่มีนัยสำคัญ โรงเรียนที่นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่าน-คำศัพท์-ไวยากรณ์โดดเด่นที่สุด คือ โรงเรียนวิเชียรมาตุและโรงเรียนพุนพินพิทยาคม นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกมีความสามารถในการถอดรหัสคำโดดเด่นที่สุด แต่ความสามารถด้านนี้ของนักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคมลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านทักษะการเขียนเชิงการใช้เหตุผล พบว่านักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก สุราษฎร์ธานี ศึกษานุเคราะห์ และพุนพินพิทยาคมมีพัฒนาการโดดเด่นที่สุดแต่ต่างระดับ กล่าวคือ นักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึก สุราษฎร์ธานี ศึกษานุเคราะห์พัฒนาทักษะการเขียนเชิงการใช้เหตุผลจากระดับ 2 ก่อนเริ่มโครงการ เป็นระดับ 3 เมื่อสิ้นปีการศึกษา นักเรียนโรงเรียนพุนพินพิทยาคมพัฒนาทักษะดังกล่าวจากระดับ 0 เป็นระดับ 1 ในด้านแนวภาษาและจุดแข็งทางภาษา นักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีพัฒนาการที่โดดเด่นที่สุด

ในด้านคุณธรรมและจริยธรรมโดยภาพรวมสามารถกล่าวได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาตนเองเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมทั้ง 5 ด้าน ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญภายใน 1 ปี การศึกษา โดยพัฒนาจากระดับปานกลางสู่ระดับมาก ทั้งในด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร การเห็นคุณค่าในตนเอง การควบคุมอารมณ์ ทักษะทางสังคม และการควบคุมความเครียด เมื่อพิจารณาแต่ละโรงเรียน เป็นที่น่าสนใจว่านักเรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีและโรงเรียนพุนพินพิทยาคมสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมจากระดับน้อยสู่ระดับมาก นักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุพัฒนาอย่างก้าวกระโดดเช่นกันในด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร นักเรียนโรงเรียนศึกษานุเคราะห์พัฒนาการคิดอย่างเอื้ออาทรได้ดีกว่าด้านอื่นๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าพัฒนาการของนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้และโรงเรียนบูรณะรำลึกไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก แต่นักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความสามารถโดยเฉลี่ยสูงทุกด้าน อย่างไรก็ตามก็ตีความสามารถในการควบคุมความเครียดของนักเรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกลดลงอย่างมาก (ถึงแม้ว่าจะอยู่ในเกณฑ์ดี) แสดงว่านักเรียนอาจจะได้รับปัจจัยกระตุ้นที่ก่อให้เกิดความเครียดในการเรียน ทำให้ความสามารถด้านนี้ลดลง

ในด้านการคิด พบว่าโดยภาพรวมเป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากนักเรียนสามารถพัฒนาด้านการคิดให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการคิดเชิงโครงสร้างและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งนักเรียนมีค่อนข้างน้อยในตอนเริ่มโครงการ แต่เมื่อจบปีการศึกษานักเรียนสามารถพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญสู่ระดับปานกลางทุกด้าน รวมทั้งการคิดอย่างสร้างสรรค์

เป็นที่น่าสนใจว่านักเรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุสามารถพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างสร้างสรรค์ได้แบบก้าวกระโดดจากระดับน้อยมากสู่ระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาพัฒนาการด้านจิตพิสัย สามารถกล่าวได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มีจิตพิสัยอยู่ในระดับดีตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการ และเมื่อสิ้นปีการศึกษา ก็พบว่าระดับจิตพิสัยของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีเท่าเดิม ยกเว้น โรงเรียนพูนพิทยาคมและธิดานุเคราะห์ ซึ่งระดับจิตพิสัยของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ในการศึกษาพัฒนาการความสามารถพิเศษอื่นๆ คือ ทักษศิลป์ Graphic Design วารสารศาสตร์ คนตรี และการแสดง สามารถสรุปได้ว่า ก่อนเริ่มโครงการนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษอื่นๆ มีจำนวนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และเมื่อสิ้นปีการศึกษา จำนวนนักเรียนที่สามารถพัฒนาด้านทัศนศิลป์และด้านการแสดง มีจำนวนเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 50 ของนักเรียนทั้งหมด ผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากข้อจำกัดเรื่องเวลา เป็นการยากที่นักเรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถพิเศษทุกด้านได้ภายใน 1 ปีการศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงถือเป็นความจำเป็นที่นักเรียนควรได้รับโอกาสและปัจจัยในการพัฒนาศักยภาพด้านความสามารถพิเศษอย่างต่อเนื่องต่อไป

ในการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนครั้งนี้ ได้มีการเปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถที่ปรากฏในผลงานกลุ่ม สรุปได้ว่านักเรียนในโครงการสามารถพัฒนาความสามารถในการทำผลงานกลุ่มโดยก้าวจากระดับมือใหม่สู่ระดับฝึกงานและระดับมืออาชีพได้ภายใน 1 ปีการศึกษานับว่าเป็นการพัฒนาที่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

เมื่อกล่าวถึงผลการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนโดยสรุป สามารถกล่าวได้ว่า ผู้เรียนในโครงการมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทั้งในด้านทักษะภาษาอังกฤษ แววยาษา จุดแข็งทางภาษา การพัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาด้านความคิด จิตพิสัย และความสามารถในการทำผลงานกลุ่ม ส่วนเรื่องที่ต้องพัฒนาปรับปรุงต่อไปคือ ประเด็นข้ออ่อนในเรื่องทักษะภาษาอังกฤษ คือ การอ่านโดยเน้นการอ่านให้เร็วขึ้นและมีความเข้าใจเพิ่มขึ้นในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาความสามารถพิเศษอื่นๆ เช่น Graphic Design วารสาร และคนตรี เป็นต้น

3.2 ผลการประเมินโครงการ

3.2.1 คุณค่าของหลักสูตร

3.2.1.1 คุณค่าของหลักสูตรระยะเวลาเรียน

ตารางที่ 3.20 นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรระยะเวลาเรียน

ตารางที่ 3.20 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียน							ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของครูผู้สอน						
	วิเชียรมาตุ (N=26)	บูรณะราษฎร์ (N=23)	หุนหินพิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=11)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=18)	รัตนนครราช (N=19)	รวม (N=112)	วิเชียรมาตุ (N=1)	บูรณะราษฎร์ (N=1)	หุนหินพิทยาคม (N=1)	สุราษฎร์ธานี (N=1)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=1)	รัตนนครราช (N=1)	รวม (N=6)
1. นักเรียนสามารถเรียนข้ามเนื้อหาวิชาภาษาที่ตนมีความสามารถแล้ว	3.27	3.09	3.33	3.73	3.33	3.63	3.36	4.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.17
2. นักเรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะภาษาครบตามจุดประสงค์ของหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6	3.81	3.57	3.67	3.73	3.89	4.05	3.79	3.00	3.00	3.00	4.00	5.00	3.00	3.50
3. นักเรียนสามารถเรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน	3.92	4.00	3.93	3.91	4.22	4.05	4.01	4.00	4.00	3.00	4.00	5.00	4.00	4.00
4. นักเรียนสามารถเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้ (learning styles) ของตนเองและในอัตราความเร็วที่สอดคล้องกับความสามารถของตน	3.92	4.26	3.53	4.09	4.11	3.74	3.96	4.00	4.00	3.00	4.00	5.00	4.00	4.00
5. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการค้นคว้าและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.23	4.22	3.87	4.09	3.94	4.21	4.12	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00
6. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการนำเสนอและการถ่ายทอดความรู้/การแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.96	4.04	3.53	3.82	4.00	4.05	3.93	4.00	3.00	4.00	4.00	4.00	4.00	3.83
7. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น	4.35	4.61	4.47	4.36	4.50	4.47	4.46	4.00	5.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.50

ตารางที่ 3.20 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรระยะเวลาเรียน (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียน							ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของครูผู้สอน						
	วิเชียรมาตุ (N=26)	บูรณะราษฎร์ (N=23)	หุนพันพิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=11)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=18)	รัตนนครราษฎร์ (N=19)	รวม (N=112)	วิเชียรมาตุ (N=1)	บูรณะราษฎร์ (N=1)	หุนพันพิทยาคม (N=1)	สุราษฎร์ธานี (N=1)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=1)	รัตนนครราษฎร์ (N=1)	รวม (N=6)
8. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการจัดการและการวางแผน	4.04	4.52	3.67	4.00	4.28	4.47	4.20	4.00	5.00	3.00	4.00	5.00	5.00	4.33
9. นักเรียนได้พัฒนาในด้านต่อไปนี้														
9.1 การคิดอย่างเชื่อมโยง	4.08	4.52	4.07	3.82	4.33	4.42	4.24	4.00	4.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.17
9.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง	4.12	4.41	4.00	4.00	4.44	4.21	4.22	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00
9.3 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	4.12	4.22	4.07	4.27	4.44	4.11	4.20	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00
9.4 ทักษะทางสังคม	4.08	4.30	4.07	4.09	4.44	4.32	4.22	4.00	5.00	3.00	4.00	4.00	4.00	4.00
9.5 ความสามารถในการควบคุมความเครียด	3.69	3.87	3.80	4.27	3.89	3.68	3.83	4.00	4.00	3.00	4.00	4.00	4.00	3.83
10. นักเรียนสนุกกับการเรียนหลักสูตรระยะเวลาเรียน	3.58	4.23	3.93	3.64	3.72	3.79	3.82	3.00	3.00	3.00	4.00	4.00	3.00	3.33
11. นักเรียนต้องการศึกษากฎหมายอย่างลึกซึ้งมากขึ้น	4.20	4.59	4.47	4.36	4.35	4.32	4.38	4.00	4.00	3.00	4.00	4.00	5.00	4.00
รวม	3.96	4.16	3.89	4.01	4.13	4.10	4.05	3.87	3.93	3.40	3.93	4.33	4.00	3.91

1 = ไม่เห็นควรอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 4 = เห็นควร 5 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในภาพรวม ผู้เรียนและครูผู้สอนในโครงการมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างสอดคล้องกัน ผู้เรียนจากโรงเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคุณค่าของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนในการพัฒนา ผู้เรียนในด้านต่างๆ (ค่าเฉลี่ย = 4.05) และครูผู้สอนส่วนใหญ่ค่อนข้างเห็นด้วยกับคุณค่าของ หลักสูตรนี้ (ค่าเฉลี่ย = 3.91) ผู้เรียนและครูผู้สอนจากทุกโรงเรียนเห็นว่าคุณค่าสูงสุดของ หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน คือการพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะการทำงานเป็นทีม ขอมรับ ความสามารถ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน = 4.46 และ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน = 4.50) อย่างไรก็ตาม ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนจากโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนในการทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนข้าม เนื้อหาวิชาภาษาที่ตนมีความสามารถแล้ว (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน = 3.36 และค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูผู้สอน = 3.17) เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูผู้สอนไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรลด ระยะเวลาเรียนในจำนวนประเด็นที่มากกว่าผู้เรียน ในขณะที่ผู้เรียนไม่แน่ใจว่าหลักสูตรลด ระยะเวลาเรียนทำให้ตนเองสามารถเรียนข้ามเนื้อหาวิชาภาษาที่ตนมีความสามารถแล้วเพียงประเด็น เดียว ครูผู้สอนไม่แน่ใจในสามประเด็น คือ 1) ไม่แน่ใจว่าผู้เรียนสามารถเรียนข้ามเนื้อหาวิชา ภาษาที่ตนมีความสามารถแล้ว 2) ไม่แน่ใจว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะภาษาครบตาม จุดประสงค์ของหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 3) ไม่แน่ใจว่าผู้เรียนสนุกกับการเรียน หลักสูตรนี้ ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ครูผู้สอนยังไม่แน่ใจว่าหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนจะทำให้ ผู้เรียนสามารถเรียนข้ามเนื้อหาวิชาที่ตนเองมีความสามารถแล้วได้จริง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ครูผู้สอนไม่มั่นใจในพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนก็เป็นได้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังไม่แน่ใจความ ครอบคลุมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเนื้อหาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และความ สนุกในการเรียนหลักสูตรนี้

เมื่อพิจารณาข้อมูลรายโรงเรียน พบว่าครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคม และผู้เรียน โรงเรียนพูนพิทยาคม สุราษฎร์ธานี และธิดานุเคราะห์ มีความคิดเห็นที่แตกต่างจากโรงเรียน ส่วนใหญ่ในบางประเด็น ดังนี้

1. ในภาพรวม ครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคมไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรลด ระยะเวลาเรียนในด้านต่างๆ โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำที่สุด (3.40)
2. ผู้เรียนโรงเรียนพูนพิทยาคม สุราษฎร์ธานี และธิดานุเคราะห์เห็นคุณค่าของ หลักสูตรมากที่สุดทั้งสองประเด็น กล่าวคือ นอกเหนือจากเห็นคุณค่าของหลักสูตร ในการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ขอมรับความสามารถ และเคารพความคิดเห็น ของผู้อื่นมากที่สุดแล้ว ผู้เรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมและสุราษฎร์ธานียังเห็น คุณค่าของหลักสูตรในการทำให้ผู้เรียนต้องการศึกษาภาษาอย่างลึกซึ้งมากขึ้นมาก ที่สุดด้วย (ค่าเฉลี่ย = 4.47 และ 4.36 ตามลำดับ) และผู้เรียนโรงเรียนธิดานุเคราะห์

เห็นคุณค่าของหลักสูตรในการพัฒนาทักษะการจัดการและการวางแผนของผู้เรียนมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.47)

3. ผู้เรียน โรงเรียนสุราษฎร์ธานีสนุกกับการเรียนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียน โรงเรียนอื่นๆ ในประเด็นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.64)

ในด้านคุณค่าของหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมและจริยธรรมนั้น พบว่าทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยกับคุณค่าของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนในการพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และทักษะทางสังคม (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน = 4.24, 4.22, 4.20 และ 4.22 ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน = 4.17, 4.00, 4.00 และ 4.00 ตามลำดับ) มากกว่าการพัฒนาผู้เรียนด้านความสามารถในการควบคุมความเครียด (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน = 3.83 และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน = 3.83) อาจเป็นไปได้ว่าผู้เรียนได้รับความเครียดจากการเรียนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และไม่สามารถจัดการกับความเครียดนี้ได้ทันที

ข้อมูลดังกล่าวเสนอในตารางที่ 3.21 ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนจากคำถามปลายเปิด สามารถยืนยันหรืออธิบายความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนได้ในระดับหนึ่ง

ตารางที่ 3.21 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรระยะเวลาเรียน (ต่อ)

ประเด็น	ความคิดเห็นของผู้เรียน	ความคิดเห็นของครูผู้สอน
	<p>น่าจะปรับปรุงหลักสูตรให้ครอบคลุม โครงการปกติด้วยและเพิ่มหลักสูตรอื่นๆ บ้างแต่ไม่ต้องมากเกินไป (1)</p> <p>2. ด้านพื้นฐานผู้เรียน (8)</p> <p>เป็นหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความรู้พื้นฐานพอสมควร (3)</p> <p>เป็นหลักสูตรที่ไม่เหมาะกับผู้เรียนซ้ำ เพราะจะตามคนอื่นไม่ทัน (2)</p> <p>ควรจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน คัดวิชาให้กับนักเรียนที่ตามไม่ทันให้มากกว่านี้ (1)</p> <p>ควรคำนึงถึงความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งไม่เท่ากัน และควรรอคนที่เรียนซ้ำด้วย (1)</p> <p>นักเรียนมีพื้นฐานมีระดับแตกต่างกัน ควรใช้เวลาสำหรับการปรับพื้นฐานให้เท่ากันเพื่อการลงลึกสู่ภาษาอังกฤษที่จุดเริ่มต้นเหมือนกัน (1)</p> <p>3. ด้านเวลา (7)</p> <p>ควรขยายระยะเวลาในการเรียนให้มากกว่านี้ (4)</p> <p>อยากให้จัดการวางแผนการเรียนการสอนให้ไม่ตรงกับวิชาภาษาไทยในคาบเสริมและแข่งให้นักเรียนทราบด้วย (2)</p> <p>ควรเรียนไม่น้อยกว่า 8 คาบต่อสัปดาห์ (1)</p> <p>4. ด้านการสอน (6)</p> <p>ควรสร้างความสนุกสนานในการเรียนให้มากขึ้น (2)</p> <p>น่าจะสรุปและตรวจสอบดูแต่นักเรียนทุกคนเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้งก่อนจะสอนเรื่องต่อไป (2)</p> <p>อยากให้มามีวิธีการเรียนการสอนแบบใหม่ (1)</p> <p>ควรสอนโดยใช้กิจกรรมที่ผู้เรียนสนใจ (1)</p> <p>5. ด้านการประเมินผล (2)</p> <p>ควรมีการสอบอย่างเป็นระบบ (1)</p> <p>ควรทดสอบเป็นเรื่องๆ เพื่อไม่ให้ลืมนิ้อหา (1)</p> <p>6. ด้านอื่นๆ (2)</p> <p>การลดระยะเวลาควรรักษาคุณภาพด้วย (1)</p> <p>อยากให้มียุทธศาสตร์นี้ไปเรื่อยๆ (1)</p>	

*ตัวเลขในวงเล็บแสดงความคิดเห็น

ตารางที่ 3.21 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรระยะเวลาเรียน

ประเด็น	ความคิดเห็นของผู้เรียน	ความคิดเห็นของครูผู้สอน
ข้อดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นหลักสูตรที่ดี (43) 2. ช่วยลดระยะเวลาเรียนทำให้เรียนได้อย่างรวดเร็วจบ หลักสูตรได้เร็วกว่าปกติและสามารถนำเวลาที่เหลือไปทำประโยชน์อย่างอื่นได้ เช่น ศึกษาภาษานอกห้องเรียน ฝึกปฏิบัติจริง (เช่นเป็นนักฟุตบอล) เรียนวิชาอื่นเสริมตัวสอบวิชาอื่น เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย (25) 3. ได้พัฒนาความรู้ (7) 4. สนุกและไม่เบื่อ เพราะไม่ต้องเรียนซ้ำและไม่ต้องเรียนสิ่งที่รู้แล้วซ้ำ (6) 5. ทำให้ต้องขยัน ขวนขวายค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น (3) 	<p>เป็นหลักสูตรที่รวมเนื้อหาที่เหมือนกันมาเรียน ทำให้ไม่ต้องเรียนเนื้อหาซ้ำๆ (1)</p> <p>ทำให้เด็กช่วยเหลือกันคิดและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (1)</p> <p>นักเรียนรู้สึกตนเองมีค่า เพราะสามารถสอนเพื่อนได้ (1)</p>
ปัญหา/อุปสรรค	<ol style="list-style-type: none"> 1. เวลาเรียนน้อยเกินไป แต่เนื้อหาเยอะ การเรียนการสอนจึงเร่งรัดเกินไป ทำให้นักเรียนตามไม่ทันและได้เนื้อหาความรู้ที่ไม่ลึกซึ้งเท่าที่ควร (23) 2. นักเรียนต้องเรียนหนัก ทำให้รู้สึกเหนื่อย กัดค้นและเกิดความเครียด (7) 3. การเรียนให้จบทั้ง 6 ภาคการศึกษา ภายในเวลา 3 ภาคการศึกษาเร็วเกินไป อาจทำให้เรียนเนื้อหาได้ไม่ครบถ้วน เรียนไม่ทันหรือเรียนไม่รู้เรื่อง โดยเฉพาะการเรียนไวอากรณซึ่งเป็นเรื่องยากและต้องใช้เวลาเยอะ (4) 4. เนื้อหาบางช่วงยากเกินไป (2) 5. เวลาส่วนใหญ่จะใช้ในการทำกิจกรรมมากกว่า (1) กิจกรรมในโรงเรียนทำให้เรียนไม่ทัน (1) ไม่แน่ใจว่าจะเรียนได้สมบูรณ์เหมือนเรียนในห้องปกติ (1) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เนื้อหาเยอะแต่เวลาเรียนน้อย การเรียนการสอนจึงเป็นไปอย่างรีบเร่ง (5) 2. นักเรียนที่มีพื้นฐานไม่เท่ากันพออนุบัติความเครียด (2) 3. พื้นฐานนักเรียนไม่เท่ากัน ต้องให้เวลาปรับความเข้าใจ (1) บางครั้งต้องสอนนอกคาบเพื่อไม่ให้นักเรียนเครียด (1) นักเรียนมีเวลาในการค้นคว้าเพิ่มเติมน้อย (1)
ข้อเสนอแนะ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านเนื้อหา (11) ควรมีเนื้อหาและแบบฝึกหัดที่ละเอียดและลึกซึ้งกว่านี้ (4) ควรเน้นเนื้อหาการพูด การฟัง และการคิดกับชาวต่างชาติ (2) ควรมีการอธิบายเนื้อหาที่ยากๆ (1) อยากให้สอนเนื้อหาที่ยากๆ ซ้ำอีกครึ่งหนึ่ง (1) อยากให้เนื้อหาางอกว่านี้ และอาศัยหลักเข้าใจมากกว่าจำ (1) เรื่องที่อยู่แล้วควรเรียนบ้างแต่ไม่ต้องเจาะลึก (1) 	<p>ควรขยายเวลาหลักสูตรเป็น 2 ปี (2)</p>

ข้อมูลในตารางที่ 3.21 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนจำนวนไม่น้อยมีความเห็นว่าหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนเป็นหลักสูตรที่คิดและมีคุณค่าในค่านลระยะเวลาเรียน ทำให้เรียนจบหลักสูตรได้เร็วกว่าปกติและสามารถนำเวลาที่เหลือไปทำประโยชน์อย่างอื่นได้ อย่างไรก็ตาม ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องความไม่สมดุลของเนื้อหาและเวลา การต้องเร่งเรียนเนื้อหาจำนวนมากในเวลาจำกัดทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียด และกังวลในเรื่องความครอบคลุมและความครบถ้วนของเนื้อหาตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้ ผู้เรียนที่มีพื้นฐานไม่เท่าเทียมยังประสบปัญหาเรื่องความยากของเนื้อหาและการเรียนตามเพื่อน ไม่ทันปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวนำไปสู่ข้อเสนอแนะของครูผู้สอนหลังจากได้จัดการเรียนการสอนไปได้ 1 ปีการศึกษาว่าควรขยายระยะเวลาของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนจาก 1.5 ปีตามที่วางแผนไว้ตอนเริ่มโครงการเป็น 2 ปี และคณะผู้วิจัยก็พิจารณาเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของครู

3.2.1.2 คุณค่าของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

ตารางที่ 3.22 นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

ตารางที่ 3.22 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์ (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียน							ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของครูผู้สอน						
	วิจัยรวมฯ (N=26)	บูรณะวัดถ้ำ (N=23)	ทุนพิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=11)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=18)	รัตนนครราชภัฏ (N=19)	รวม (N=112)	วิจัยรวมฯ (N=1)	บูรณะวัดถ้ำ (N=1)	ทุนพิทยาคม (N=1)	สุราษฎร์ธานี (N=1)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=1)	รัตนนครราชภัฏ (N=1)	รวม (N=6)
7. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการนำเสนอและการถ่าย	3.96	4.04	3.53	3.82	4.00	4.05	3.93	4.00	3.00	4.00	4.00	4.00	4.00	3.83
8. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ขอมรับ	4.35	4.61	4.47	4.36	4.50	4.47	4.46	4.00	5.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.50
9. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการจัดการและการวาง	4.04	4.52	3.67	4.00	4.28	4.47	4.20	4.00	5.00	3.00	4.00	5.00	5.00	4.33
10. นักเรียนได้พัฒนาในด้านต่อไปนี้														
10.1 การคิดอย่างเอื้ออาทร	4.08	4.52	4.07	3.82	4.33	4.42	4.24	4.00	4.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.17
10.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง	4.12	4.41	4.00	4.00	4.44	4.21	4.22	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00
10.3 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์	4.12	4.22	4.07	4.27	4.44	4.11	4.20	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00
10.4 ทักษะทางสังคม	4.08	4.30	4.07	4.09	4.44	4.32	4.22	4.00	5.00	3.00	4.00	4.00	4.00	4.00
10.5 ความสามารถในการควบคุมความเครียด	3.69	3.87	3.80	4.27	3.89	3.68	3.83	4.00	4.00	3.00	4.00	4.00	4.00	3.83
11. นักเรียนสนุกกับการเรียนหลักสูตรเพิ่มทุน	3.88	4.41	4.00	4.09	4.33	3.95	4.11	4.00	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.33
12. นักเรียนต้องการศึกษาภาษาอย่างลึกซึ้งมากขึ้น	4.20	4.59	4.47	4.36	4.35	4.32	4.38	4.00	4.00	3.00	4.00	4.00	5.00	4.00
รวมทุกประเด็น	3.95	4.15	3.81	4.02	4.11	4.12	4.04	3.95	3.81	3.43	3.90	4.62	4.14	3.98

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 4 = เห็นด้วย 5 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 3.22 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มเติมพจนานุกรม (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียน							ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของครูผู้สอน						
	วิเชียรมาศ (N=26)	บูรณะรำลึก (N=23)	ทุนพิทยาทกม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=11)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=18)	รัตนนคราห์ (N=19)	รวม (N=112)	วิเชียรมาศ (N=1)	บูรณะรำลึก (N=1)	ทุนพิทยาทกม (N=1)	สุราษฎร์ธานี (N=1)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=1)	รัตนนคราห์ (N=1)	รวม (N=6)
2.3 การวิเคราะห์ จำแนกข้อมูลเป็นกลุ่ม บอกความ เกี่ยวข้อง และหาข้อมูลหลักฐานมาสนับสนุน/ การสังเคราะห์ รวบรวมข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างรูปแบบใหม่หรือเสนอทศรูปใหม่/ การประเมินค่า นำเสนอ และหาเหตุผลเพื่อ สนับสนุนข้อคิดเห็นของคน	3.65	4.00	3.40	3.91	3.67	3.89	3.76	4.00	3.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.00
รวมประเด็นที่ 2	3.66	3.91	3.40	3.94	3.61	3.88	3.74	3.67	3.00	3.67	4.00	4.67	4.00	3.83
3. นักเรียนได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ออก มาเป็นผลงาน/โครงการด้านภาษา	4.12	4.41	4.00	3.91	4.33	4.37	4.22	4.00	5.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.33
4. นักเรียนสามารถเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของคน	3.92	4.00	3.93	3.91	4.22	4.05	4.01	4.00	4.00	3.00	4.00	5.00	4.00	4.00
5. นักเรียนสามารถเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้ (learning styles) ของคน และในอัตราความเร็วที่สอดคล้อง กับความสามารถของคน	3.92	4.26	3.53	4.09	4.11	3.74	3.96	4.00	4.00	3.00	4.00	5.00	4.00	4.00
6. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการค้นคว้าและการเรียนรู้ ด้วยตนเอง	4.23	4.22	3.87	4.09	3.94	4.21	4.12	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00

เช่นเดียวกับหลักสูตรระยะเวลาเรียน ในภาพรวม ผู้เรียนและครูผู้สอนในโครงการมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างสอดคล้องกัน ผู้เรียนจากโรงเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคุณค่าของหลักสูตรระยะเวลาเรียนในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ (ค่าเฉลี่ย = 4.04) และครูผู้สอนส่วนใหญ่ค่อนข้างเห็นคุณค่าของหลักสูตรนี้ (ค่าเฉลี่ย = 3.98) ผู้เรียนและครูผู้สอนจากทุกโรงเรียนเห็นว่าคุณค่าสูงสุดของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ คือ การพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะการทำงานเป็นทีม ขอมริบความสามารถ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน = 4.46 และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน = 4.50) อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนและครูผู้สอนมีความเห็นที่แตกต่างกันในประเด็นที่เห็นคุณค่าน้อยที่สุด ในภาพรวม ผู้เรียนไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ในการพัฒนาทักษะการคิดในระดับต่างๆ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.74) ในขณะที่ครูผู้สอนไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาในทักษะต่างๆ ในระดับที่กว้าง ขาด และลึกซึ่งมากกว่าหลักสูตรปกติมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.67) ข้อค้นพบนี้อาจสะท้อนให้เห็นว่าครูผู้สอนมีความคาดหวังในเรื่องพัฒนาการด้านภาษาของผู้เรียนมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เป็นที่สังเกตว่า ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า ในบรรดาทักษะทั้งสี่ของความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทักษะที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ทักษะการฟัง (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน = 3.76 และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน = 3.33) เมื่อพิจารณาข้อมูลรายโรงเรียน พบว่าในภาพรวม ครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคมไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านต่างๆ มากกว่าโรงเรียนอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านคุณค่าของหลักสูตรนี้ โดยรวมต่ำที่สุด (3.43)

ในด้านคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ในการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมและจริยธรรมนั้น พบว่าผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นเหมือนหลักสูตรระยะเวลาเรียนทุกประการ กล่าวคือ ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยกับคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ในการพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และทักษะทางสังคม (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน = 4.24, 4.22, 4.20 และ 4.22 ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน = 4.17, 4.00, 4.00 และ 4.00 ตามลำดับ) มากกว่าการพัฒนาผู้เรียนด้านความสามารถในการควบคุมความเครียด (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน = 3.83 และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอน = 3.83) อาจเป็นไปได้ว่าผู้เรียนได้รับความเครียดจากการเรียนหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์เช่นกันถึงแม้จะไม่มากเท่าความเครียดที่ได้รับจากการเรียนหลักสูตรระยะเวลาเรียน และไม่สามารถจัดการกับความเครียดนี้ได้

ตารางที่ 3.23 นำเสนอผลการสังเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์จากคำถามปลายเปิด

ตารางที่ 3.23 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (ต่อ)

ประเด็น	ความคิดเห็นของผู้เรียน	ความคิดเห็นของครูผู้สอน
	<p>อยากให้มิกิจกรรมด้านภาษาและการแลกเปลี่ยนแนวคิดระหว่างโรงเรียน (1)</p> <p>ควรจัดกิจกรรมที่สนุกสนานและน่าสนใจ (1)</p> <p>นอกจากละครควรจะมีการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เช่น การฝึกงานเป็นมัคคุเทศก์ พนักงาน โรงแรม จะเป็นประโยชน์มากกว่า (1)</p> <p>2. ด้านเนื้อหา (6)</p> <p>ควรฝึกความกล้าแสดงออกและจัดให้นักเรียนมีเวทีในการแสดงออกมากกว่านี้ (3)</p> <p>ควรสอนสิ่งที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน (1)</p> <p>อยากให้เพิ่มทักษะจำเป็นหลายด้าน และไม่ใช่มุ่งแต่อย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องทำให้เด็กมีพื้นฐานแน่นด้วย (1)</p> <p>อยากให้เสริมประสบการณ์ด้านภาษาอื่น ๆ เช่น จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส นอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษ (1)</p> <p>3. ด้านเวลา (3)</p> <p>ควรเพิ่มเวลาและกิจกรรมต่างๆ ของหลักสูตรนี้ให้มากขึ้น (3)</p> <p>4. ด้านอื่นๆ (3)</p> <p>ควรมีสื่อการสอนมากกว่านี้ (1)</p> <p>ควรมีการประเมินผลต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป (1)</p> <p>ควรจัดต่อไป (1)</p>	

*ตัวเลขในวงเล็บแสดงความถี่ของความคิดเห็น

ตารางที่ 3.23 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์

ประเด็น	ความคิดเห็นของผู้เรียน	ความคิดเห็นของครูผู้สอน
ข้อดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นหลักสูตรที่ดี (47) 2. ได้ความรู้และประสบการณ์มากขึ้น (29) 3. ได้พัฒนาตนเองด้านการคิด ทำให้กล้าคิด คิดเป็น ทำเป็น วางแผนเป็น มีความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์และแก้ปัญหาได้ (12) 4. ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษา ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้นและได้ใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาที่มีอยู่อย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรม (9) 5. สนุกสนาน มีความสุข และไม่เครียด (8) 6. ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้องเหมาะสม (7) ได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ไปศึกษาหาความรู้นอกห้องเรียนและการเข้าค่ายทำให้ได้ รู้จักเพื่อนต่างโรงเรียน ได้แลกเปลี่ยนความรู้ และมีเวทีให้แสดงออก (7) 7. ได้พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (1) ทำให้รู้จักจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง (1) ชอบแสดงละคร (1) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นหลักสูตรที่ดี (5) 2. เป็นหลักสูตรที่นำเรียน นักเรียนชอบมาก เพราะมีกิจกรรมหลากหลาย ตรงกับความถนัดและความสนใจ (3) 3. นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ (1) นักเรียนได้พัฒนาการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ พึ่งแก้ปัญหา และจัดการกับภาระงานของตนเอง (1) ช่วยให้นักเรียนมีระบบในการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่มได้ (1) นักเรียนมีความสุขกับการทำงานและรู้จักเอื้ออาทร (1) นักเรียนมีทักษะทางสังคมดีมาก (1)
ปัญหา/อุปสรรค	<p>มีความรู้สึกลัวหากมาก ๆ (1) บางครั้งรู้สึกเครียด เพราะงานหนักและต้องทำงานออกมาให้ได้ที่สุด (1) เป็นการนำเสนอ ไม่มีการเรียนเนื้อหา ทำให้ได้เนื้อหาน้อย (1)</p>	
ข้อเสนอแนะ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านกิจกรรม (17) ควรจัดทัศนศึกษาสถานนอกสถานที่ เช่น ไปดูการเรียนการสอนของโรงเรียนต่างๆ ที่เข้าร่วมโครงการ ไปสถานที่ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ไปสัมผัสกับบรรยากาศจริงๆ ไปต่างประเทศ (9) ควรจัดค่ายเพิ่มทุนความรู้ซึ่กในป็นปีหน้าหรือน้อยปีละ 3 ครั้ง ในการจัดแต่ละครั้งควรใช้เวลาให้มากขึ้น นักเรียนจะได้ทำความรู้ซึ่กกับเพื่อนร่วมโครงการในโรงเรียนอื่นๆ และควรมีการแสดงผลของแต่ละโรงเรียน (4) อยากให้มิจานเกี่ยวกับหลักสูตรนี้ในโรงเรียนมากกว่านี้ (1) 	<p>ควรขยายระยะเวลาของหลักสูตร (1)</p>

ข้อมูลคังนำเสนอในตารางที่ 3.23 ไม่สามารถให้ความกระจ่างเกี่ยวกับความไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรมากนัก แต่ข้อมูลคังกล่าวแสดงให้เห็นว่าทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นว่าหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์เป็นหลักสูตรที่ดี ผู้เรียนให้ความเห็นว่าได้รับความรู้และประสบการณ์มากขึ้นจากการเรียนหลักสูตรนี้ ครูผู้สอนเห็นว่าหลักสูตรนี้ได้พัฒนาผู้เรียนในด้านการคิด กระบวนการทำงาน และทักษะสังคม เป็นที่สังเกตว่าผู้เรียนให้ความเห็นในด้านปัญหา/อุปสรรคในการเรียนหลักสูตรนี้น้อยมาก และครูผู้สอนไม่ได้กล่าวถึงปัญหา/อุปสรรคเลย

กล่าวโดยสรุป ผลการประเมินคุณค่าของหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ พบว่าผู้เรียนและครูผู้สอนในโครงการส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ค่อนข้างสอดคล้องกันเกี่ยวกับคุณค่าของสองหลักสูตรนี้ ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นว่าทั้งสองหลักสูตรนี้มีคุณค่ามากที่สุดในด้านพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

อย่างไรก็ดี ทั้งสองหลักสูตรนี้มีประเด็นปัญหาด้านคุณค่าที่แตกต่างกัน ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นว่าหลักสูตรระยะเวลาเรียนมีค่าน้อยที่สุดในการทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนข้ามเนื้อหาวิชาภาษาที่ตนมีความสามารถแล้วซึ่งเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรนี้ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังไม่แน่ใจความครอบคลุมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเนื้อหาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และความสนุกในการเรียนหลักสูตรนี้ ปัญหาคุณค่าของหลักสูตรระยะเวลาเรียนในประเด็นเหล่านี้ น่าจะเกิดจากความไม่สมดุลของเนื้อหาและเวลาเป็นประการหลัก กล่าวคือ หลักสูตรนี้ครอบคลุมเนื้อหามากในเวลาจำกัด และรองลงมา คือ ปัญหาด้านพื้นฐานผู้เรียนซึ่งอาจจะยังไม่พร้อมที่จะเรียนแบบ “เพื่อนคิดเพื่อน” ซึ่งเป็นวิธีการเรียนการสอนหลักของหลักสูตรระยะเวลาเรียน

สำหรับหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ผู้เรียนไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรนี้ในการพัฒนาทักษะการคิดในระดับต่างๆมากที่สุด ในขณะที่ครูผู้สอนไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาในทักษะต่างๆในระดับที่กว้าง ยาก และลึกซึ่งมากกว่าหลักสูตรปกติมากที่สุด ข้อค้นพบนี้อาจสะท้อนให้เห็นว่า ครูผู้สอนมีความคาดหวังว่า เมื่อเข้าโครงการผู้เรียนจะมีพัฒนาการด้านภาษามากที่สุด อย่างไรก็ตาม เป็นที่สังเกตว่าทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า ในบรรดาทักษะทั้งสี่ของความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทักษะที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ทักษะการฟัง

นอกจากนี้ ในด้านคุณค่าของหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมและจริยธรรม พบว่า หลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สามารถพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และทักษะทางสังคม มากกว่าการพัฒนาผู้เรียนด้านความสามารถในการควบคุมความเครียด อาจเป็นไปได้

ว่าผู้เรียนได้รับความเครียดจากการเรียนสองหลักสูตรนี้ และไม่สามารถจัดการกับความเครียดนี้ได้คืนัก

3.2.2 ความพึงพอใจในโครงการ

ในเบื้องต้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นเหตุผลการเข้าร่วมโครงการของผู้เรียนดั่งนำเสนอในตารางที่ 3.24 พบว่าผู้เรียนและผู้ปกครองในโรงเรียนส่วนใหญ่ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันว่าเหตุผลหลักที่ผู้เรียนเข้าร่วมโครงการ คือ เป็นความต้องการของผู้เรียนเอง เหตุผลรอง คือ เป็นความต้องการของผู้ปกครอง เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้เรียนและผู้ปกครองในโรงเรียนชิดานูเคราะห์ให้ข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้เรียนตอบว่าเข้าร่วมโครงการเพราะเป็นความต้องการของตนเองมากกว่าความต้องการของผู้ปกครอง แต่ผู้ปกครองตอบว่าผู้เรียนเข้าร่วมโครงการเพราะเป็นความต้องการของผู้ปกครองมากกว่าความต้องการของผู้เรียนเอง ตารางที่ 3.25 นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับความพึงพอใจในโครงการ

ตารางที่ 3.24 เหตุผลการเข้าร่วมโครงการ

เหตุผล การเข้าร่วมโครงการ ของผู้เรียน	จำนวนผู้เรียนที่ให้ความเห็น							จำนวนผู้ปกครองที่ให้ความเห็น						
	วิเชียรมาตุ (N=26)	บูรณะรำลึก (N=23)	ศูนย์พิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=13)	เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=18)	จิตานุเคราะห์ (N=20)	รวม (N=115)	วิเชียรมาตุ (N=28)	บูรณะรำลึก (N=24)	ศูนย์พิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=12)	เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	จิตานุเคราะห์ (N=19)	รวม (N=117)
ความต้องการของนักเรียน	76.92% (20)	95.66% (22)	93.33% (14)	100% (13)	100% (18)	100% (20)	90.43% (104)	67.85% (19)	95.83% (23)	86.66% (13)	100% (12)	94.73% (18)	68.42% (13)	83.76% (98)
ความต้องการของผู้ปกครอง	57.69% (15)	69.56% (16)	66.66% (10)	61.53% (8)	66.66% (12)	55.00% (11)	62.60% (72)	57.14% (16)	54.16% (13)	80.00% (12)	50.00% (6)	57.89% (11)	73.68% (14)	61.53% (72)
ความต้องการของโรงเรียน	3.84% (1)													
ผ่านการคัดเลือกจากโรงเรียน								3.57% (1)	4.17% (1)		8.33% (1)			2.56% (3)

*ผู้เรียนและผู้ปกครองตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล

ตารางที่ 3.25 ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในโครงการของผู้เรียนและผู้ปกครอง (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน							ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครอง						
	วิเชียรมาตุ (N=26)	บูรณะรำลึก (N=23)	ทุนพิณพิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=13)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=18)	รัตนนุเคราะห์ (N=20)	รวม (N=115)	วิเชียรมาตุ (N=28)	บูรณะรำลึก (N=24)	ทุนพิณพิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=12)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=19)	รัตนนุเคราะห์ (N=19)	รวม (N=117)
6.3 การคิด	3.96	4.52	4.07	3.92	4.17	4.25	4.17	3.89	4.17	3.93	4.33	4.42	3.95	4.09
6.4 ความกล้าแสดงออก	4.00	4.57	4.00	4.23	4.33	4.45	4.27	3.79	4.42	4.27	4.25	4.63	4.11	4.21
6.5 ความรับผิดชอบ	4.46	4.57	4.27	4.00	4.06	4.55	4.36	4.00	4.42	4.00	4.25	4.32	4.16	4.19
6.6 ความเป็นผู้นำ	4.15	4.26	3.93	4.08	4.06	4.05	4.10	3.89	4.04	3.67	4.25	4.16	3.89	3.97
6.7 ความสนใจในการเรียนภาษา	4.19	4.26	4.33	4.00	4.50	4.25	4.26	4.11	4.50	3.93	4.33	4.68	4.47	4.34
6.8 ความไม่รู้/การค้นคว้าด้วยตนเอง	4.15	4.09	4.07	3.85	3.89	4.20	4.06	4.00	4.46	4.07	4.33	4.53	4.37	4.28
รวมประเด็นที่ 6	4.12	4.32	4.09	3.99	4.17	4.24	4.17	3.89	4.29	3.94	4.20	4.41	4.14	4.14
7. นักเรียนมีความสุขกับการเรียนและการทำกิจกรรม	3.88	4.61	4.13	3.69	4.18	3.80	4.07	3.57	4.17	3.87	4.25	4.21	3.89	3.96
8. หากมีโอกาส จะแนะนำให้เพื่อนเข้าโครงการ/ผู้ปกครอง	4.12	4.35	4.33	3.62	4.33	3.85	4.12	3.82	4.21	4.00	4.17	4.05	4.16	4.05
9. โรงเรียนควรจัดโครงการนี้ต่อไป	4.46	4.35	4.47	4.38	4.50	4.40	4.43	4.07	4.46	4.13	4.33	4.53	4.53	4.33
10. โรงเรียนควรจัดให้มีโครงการเช่นนี้ในระดับมัธยมศึกษา	4.19	3.57	3.87	2.69	3.17	3.70	3.61	3.93	3.92	3.93	4.00	3.74	4.00	3.91
รวมทุกประเด็น	4.07	4.20	4.10	3.85	4.10	4.07	4.08	3.90	4.26	3.98	4.16	4.30	4.15	4.12

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ตารางที่ 3.25 ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในโครงการของผู้เรียนและผู้ปกครอง (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน							ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครอง						
	วิเชียรมาศ (N=26)	บูรณะรำลึก (N=23)	พูนพิณฑิยา (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=13)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=18)	รัตนบุรี (N=20)	รวม (N=115)	วิเชียรมาศ (N=28)	บูรณะรำลึก (N=24)	พูนพิณฑิยา (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=12)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=19)	รัตนบุรี (N=19)	รวม (N=117)
4.9 การสนับสนุนของโรงเรียน	3.92	4.13	4.27	3.62	3.67	3.20	3.81							
4.10 การสนับสนุนของผู้ปกครอง	4.08	4.39	4.53	4.23	4.33	4.45	4.32							
รวมประเด็นที่ 4	3.90	4.08	3.96	3.74	3.96	3.88	3.93							
5. หลักสูตรที่ใช้ในโครงการนี้สามารถพัฒนานักเรียน ตามศักยภาพได้มากกว่าหลักสูตรปกติ	4.31	3.78	4.20	3.85	4.22	4.20	4.10	3.89	4.17	3.87	3.83	4.05	4.00	3.98
6. พึงพอใจพัฒนาการของนักเรียนในด้านต่อไปนี้														
6.1 พัฒนาการทางภาษาโดยรวม	3.88	3.87	3.86	4.00	4.28	4.00	3.97	3.75	4.21	3.80	3.82	4.42	4.26	4.05
6.2 คุณธรรมและจริยธรรม	4.19	4.39	4.20	3.85	4.06	4.15	4.17							
6.2.1 การคิดอย่างเอื้ออาทร								3.64	4.17	3.87	4.00	4.16	4.00	3.96
6.2.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง								3.71	4.21	3.93	4.08	4.32	4.16	4.05
6.2.3 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์								3.71	4.04	3.80	4.17	3.95	3.68	3.87
6.2.4 ทักษะทางสังคม								4.00	4.13	4.00	4.25	4.11	3.89	4.05
6.2.5 ความสามารถในการควบคุมความเครียด								3.50	4.04	3.60	3.83	3.89	3.63	3.74
รวมประเด็นที่ 6.2								3.71	4.12	3.84	4.07	4.09	3.87	3.95

ตารางที่ 3.25 ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในโครงการของผู้เรียนและผู้ปกครอง

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียน							ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครอง						
	วิเชียรมาตุ (N=26)	บูรณะรำลึก (N=23)	ทุนพิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=13)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=18)	รัตนนุเคราะห์ (N=20)	รวม (N=115)	วิเชียรมาตุ (N=28)	บูรณะรำลึก (N=24)	ทุนพิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=12)	เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้ (N=19)	รัตนนุเคราะห์ (N=19)	รวม (N=117)
1. ภูมิใจที่นักเรียนได้เข้าร่วมโครงการ	4.35	4.57	4.64	4.31	4.67	4.65	4.53	4.15	4.61	4.36	4.33	4.63	4.58	4.44
2. เห็นประโยชน์ที่นักเรียนจะได้จากการเข้าร่วมโครงการ	4.31	4.43	4.53	4.31	4.56	4.50	4.43							
3. สนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมโครงการ								4.25	4.50	4.47	4.25	4.58	4.68	4.45
4. พึงพอใจกับสิ่งต่อไปนี้														
4.1 วิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ	2.96	4.09	4.00	3.42	4.11	4.20	3.77							
4.2 การลดระยะเวลาของหลักสูตรเป็น 3 ภาค การศึกษา	3.81	3.91	4.27	3.31	4.06	4.15	3.93							
4.3 เนื้อหาของหลักสูตร	4.00	3.87	3.87	3.69	3.67	4.10	3.89							
4.4 ตารางเรียน	3.96	3.74	3.33	3.38	3.44	3.65	3.63							
4.5 กิจกรรม	4.08	4.39	3.87	4.00	4.39	3.60	4.07							
4.6 การวัดผล	3.77	3.83	3.67	3.92	4.00	3.90	3.84							
4.7 ผู้สอน	4.31	4.52	4.33	4.23	4.33	3.95	4.29							
4.8 อุปกรณ์และแหล่งค้นคว้า	4.15	3.91	3.50	3.62	3.56	3.55	3.76							

ในภาพรวม ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความพึงพอใจในโครงการ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครอง = 4.08 และ 4.12 ตามลำดับ) โดยที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงสุดในเรื่องความภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 4.53) และผู้ปกครองมีความพึงพอใจสูงสุดในเรื่องการสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 4.45)

ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความเห็นค่อนข้างสอดคล้องกันในหลายประเด็นของความพึงพอใจ ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความภูมิใจที่นักเรียนได้เข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครอง = 4.53 และ 4.44 ตามลำดับ) ผู้เรียนเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 4.43) และผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 4.45)

ผู้เรียนค่อนข้างพึงพอใจกับปัจจัยต่างๆ ในกระบวนการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษในโครงการโดยรวม (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 3.93) โดยสามารถจัดลำดับความพึงพอใจของผู้เรียนกับปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวได้ดังนี้ คือ 1) การสนับสนุนของผู้ปกครอง 2) ผู้สอน 3) กิจกรรม 4) การลดระยะเวลาของหลักสูตรเป็น 3 ภาคการศึกษา 5) เนื้อหาของหลักสูตร 6) การวัดผล 7) การสนับสนุนของโรงเรียน 8) วิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ 9) อุปกรณ์และแหล่งค้นคว้า และ 10) ตารางเรียน

เมื่อพิจารณาข้อมูลรายโรงเรียน พบว่า โรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียนกับปัจจัยต่างๆ ในกระบวนการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษโดยรวมสูงสุด คือ โรงเรียนบูรณะรำลึก (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 4.08) และโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียนกับปัจจัยดังกล่าวโดยรวมต่ำสุด คือ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 3.74) ตารางที่ 3.26 นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ผู้เรียนแต่ละโรงเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดและน้อยที่สุด

ตารางที่ 3.26 ปัจจัยที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดและน้อยที่สุด

โรงเรียน	ปัจจัยที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด	ปัจจัยที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด
วิเชียรมาตุ	ผู้สอน (4.31)	วิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ (2.96)
บูรณะรำลึก	ผู้สอน (4.52)	ตารางเรียน (3.74)
ทุนพิทยาคม	การสนับสนุนของผู้ปกครอง (4.53)	ตารางเรียน (3.33)
สุราษฎร์ธานี	ผู้สอน (4.23) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (4.23)	การลดระยะเวลาของหลักสูตรเป็น 3 ภาคการศึกษา (3.31)
เตรียมอุดมศึกษานานาชาติ	กิจกรรม (4.39)	ตารางเรียน (3.44)
รัตนนคร	การสนับสนุนของผู้ปกครอง (4.45)	การสนับสนุนของโรงเรียน (3.20)

*ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองและด้านผู้สอนเป็นปัจจัยร่วมที่ผู้เรียนในหลายๆ โรงเรียนใน โครงการนี้มีความพึงพอใจสูงสุด โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเป็นเพียงโรงเรียนเดียวที่ผู้เรียนพึงพอใจด้านกิจกรรมต่างๆ ในโครงการมากที่สุด ปัจจัยด้านตารางสอนเป็นปัจจัยร่วมที่ผู้เรียนในสามโรงเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดแตกต่างกันไปในแต่ละโรงเรียน ได้แก่ วิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ การลดระยะเวลาของหลักสูตรเป็น 3 ภาคการศึกษา และการสนับสนุนของโรงเรียน เป็นที่สังเกตว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการของผู้เรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ เป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในบรรดาโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการนี้ (2.96) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนดังกล่าวไม่ได้คัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการตามกระบวนการและแนวทางที่นักวิจัยให้ไว้

เนื่องจากมีความคิดว่านักเรียนแผนกศิลป์ (คณิตศาสตร์) มีแนวโน้มที่จะมีความถนัดทางภาษาอังกฤษ ประกอบกับมีปัญหาการจัดการภายในเกี่ยวกับการจัดการตารางสอน จึงใช้วิธีกำหนดห้องเรียนผู้มีความสามารถพิเศษลงไปเลยเพื่อความสะดวกในการจัดการตารางสอน ซึ่งผลจากการดำเนินการในรูปแบบดังกล่าว อาจก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงลบต่อระดับความพึงพอใจของผู้เรียน

ข้อค้นพบเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ในกระบวนการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษดังรายงานข้างต้น อาจสะท้อนสภาพความพร้อม ศักยภาพ และปัญหา/อุปสรรคในการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้ในระดับหนึ่ง

นอกจากนี้ ผู้เรียนยังเห็นว่าหลักสูตรที่ใช้ในโครงการนี้สามารถพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพได้มากกว่าหลักสูตรปกติ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 4.10) ในขณะที่ผู้ปกครองค่อนข้างเห็นด้วยในประเด็นนี้ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 3.98) ในภาพรวม ทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองพึงพอใจในพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่างๆ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครอง = 4.17 และ 4.14 ตามลำดับ) โดยสามารถจัดลำดับความพึงพอใจดังกล่าวดังแสดงในตารางที่ 3.27

ตารางที่ 3.27 ลำดับความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้ปกครองในพัฒนาการด้านต่างๆของผู้เรียน

ลำดับ	ความพึงพอใจของผู้เรียน	ความพึงพอใจของผู้ปกครอง
1	ความรับผิดชอบ (4.36)	ความสนใจในการเรียนภาษา (4.34)
2	ความกล้าแสดงออก (4.27)	ความไม่รู้/การค้นคว้าด้วยตนเอง (4.28)
3	ความสนใจในการเรียนภาษา (4.26)	ความกล้าแสดงออก (4.21)
4	คุณธรรมและจริยธรรม (4.17)	ความรับผิดชอบ (4.19)
5	ความเป็นผู้นำ (4.10)	การคิด (4.09)
6	ความไม่รู้/การค้นคว้าด้วยตนเอง (4.06)	ภาษา (4.05)
7	ภาษา (3.97)	ความเป็นผู้นำ (3.97)
8	-	คุณธรรมและจริยธรรม (3.95)

*ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนพึงพอใจพัฒนาการของตนเองด้านความรับผิดชอบมากที่สุด และด้านภาษาน้อยที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองพึงพอใจพัฒนาการของผู้เรียนด้านความสนใจในการเรียนภาษามากที่สุด และด้านคุณธรรมและจริยธรรมน้อยที่สุด เป็นที่สังเกตว่า ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความเห็นที่ไม่สอดคล้องกันหลายประเด็น ประเด็นที่ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความเห็นค่อนข้างสอดคล้องกันมีเพียงสามประเด็น คือ ลำดับความพึงพอใจในพัฒนาการของผู้เรียนด้านความกล้าแสดงออก การคิด และภาษา สำหรับประเด็นที่เป็นความพึงพอใจลำดับสุดท้ายของผู้ปกครอง คือ พัฒนาการของผู้เรียนด้านคุณธรรมและจริยธรรมนั้น สามารถจัดลำดับความพึงพอใจของผู้ปกครองในพัฒนาการของผู้เรียนเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมด้านต่างๆ ดังนี้ 1) การเห็นคุณค่าในตนเอง และทักษะทางสังคม 2) การคิดอย่างเอื้ออาทร 3) ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และ 4) ความสามารถในการควบคุมความเครียด (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 4.05, 3.96, 3.87 และ 3.74 ตามลำดับ) ความพึงพอใจน้อยที่สุดของผู้ปกครองในพัฒนาการด้านความสามารถในการควบคุมความเครียดของผู้เรียนนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นปลายเปิดที่ทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองได้กล่าวไว้ในลำดับต้นๆของปัญหา/อุปสรรคจากการที่ผู้เรียนเข้าร่วมโครงการที่ว่า ผู้เรียนต้องเรียนหนัก รู้สึกเหนื่อย กัดคั่น และเครียด (ลูกาภพนวก 10.1 และ 10.2) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรซึ่งได้รายงานไปแล้วที่ว่าทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นว่าหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ใช้สำหรับจัดการเรียนการสอนในโครงการนี้สามารถพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และทักษะทางสังคม มากกว่าด้านความสามารถในการควบคุมความเครียด

ตารางที่ 3.28 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาการด้านที่ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความพึงพอใจมากที่สุดและน้อยที่สุดจำแนกตามโรงเรียน

ตารางที่ 3.28 ความพึงพอใจสูงสุดและต่ำสุดของผู้เรียนและผู้ปกครองในพัฒนาการด้านต่างๆของผู้เรียน

โรงเรียน	ความพึงพอใจของผู้เรียน		ความพึงพอใจของผู้ปกครอง	
	พัฒนาการด้านที่พึงพอใจมากที่สุด	พัฒนาการด้านที่พึงพอใจน้อยที่สุด	พัฒนาการด้านที่พึงพอใจมากที่สุด	พัฒนาการด้านที่พึงพอใจน้อยที่สุด
วิเชียรมาตุ	ความรับผิดชอบ (4.46)	ภาษา (3.88)	ความสนใจในการเรียนภาษา (4.11)	คุณธรรมและจริยธรรม (3.71)
บูรณะรำลึก	ความกล้าแสดงออก (4.57) ความรับผิดชอบ (4.57)	ภาษา (3.87)	ความสนใจในการเรียนภาษา (4.50)	ความเป็นผู้นำ (4.04)
ทุนหินพิทยาคม	ความสนใจในการเรียนภาษา (4.33)	ภาษา (3.86)	ความกล้าแสดงออก (4.27)	ความเป็นผู้นำ (4.67)
สุราษฎร์ธานี	ความกล้าแสดงออก (4.23)	คุณธรรมและจริยธรรม (3.85) ความไม่รู้/การค้นคว้าด้วยตนเอง (3.85)	การคิด (4.33) ความสนใจในการเรียนภาษา (4.33) ความไม่รู้/การค้นคว้าด้วยตนเอง (4.33)	ภาษา (3.82)
เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้	ความสนใจในการเรียนภาษา (4.50)	ความไม่รู้/การค้นคว้าด้วยตนเอง (3.89)	ความสนใจในการเรียนภาษา (4.68)	ความเป็นผู้นำ (4.16)
รัตนนคราห์	ความรับผิดชอบ (4.55)	ภาษา (4.00)	ความสนใจในการเรียนภาษา (4.47)	คุณธรรมและจริยธรรม (3.87)

*ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ตารางที่ 3.28 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนและผู้ปกครองในโรงเรียนต่างๆที่เข้าร่วมโครงการมีความเห็นที่แตกต่างกันในพัฒนาการด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดและน้อยที่สุด อย่างไรก็ตามในกลุ่มของผู้เรียนและผู้ปกครองด้วยกันเองมีความเห็นที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ผู้เรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ บุรณะรำลึก และชิดานุเคราะห์ ผู้เรียนโรงเรียนบูรณะรำลึกและสุราษฎร์ธานี และผู้เรียนโรงเรียนพูนพิทยาคมและเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ มีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านความรับผิดชอบ ความกล้าแสดงออก และความสนใจในการเรียนภาษาของตนเองมากที่สุด ตามลำดับ เป็นที่สังเกตว่าผู้เรียนจำนวนมากโรงเรียนที่สูงสุดมีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านความรับผิดชอบของตนเองมากที่สุด นอกจากนี้ โรงเรียนบูรณะรำลึกเป็นเพียงโรงเรียนเดียวที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจในพัฒนาการของตนเองมากที่สุดสองด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบและความกล้าแสดงออก ในด้านพัฒนาการที่ผู้เรียนพึงพอใจน้อยที่สุด พบว่าผู้เรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ บุรณะรำลึก พูนพิทยาคม และชิดานุเคราะห์ มีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านภาษาของตนเองน้อยที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนโรงเรียนสุราษฎร์ธานีและเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ พึงพอใจพัฒนาการด้านความใฝ่รู้/การค้นคว้าด้วยตนเองน้อยที่สุด จะสังเกตได้ว่าผู้เรียนจำนวนมากโรงเรียนที่สูงสุดมีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านภาษาของตนเองน้อยที่สุด

ในส่วนของผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองทุกโรงเรียน ยกเว้นโรงเรียนพูนพิทยาคม มีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านความสนใจในการเรียนภาษาของผู้เรียนมากที่สุด ในด้านพัฒนาการของผู้เรียนที่ผู้ปกครองพึงพอใจน้อยที่สุด พบว่าผู้ปกครอง โรงเรียนบูรณะรำลึก พูนพิทยาคม และเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้พึงพอใจในพัฒนาการด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนน้อยที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองโรงเรียนวิเชียรมาตุและชิดานุเคราะห์มีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านคุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียนน้อยที่สุด จะสังเกตได้ว่าผู้ปกครองจำนวนมากโรงเรียนที่สูงสุดมีความพึงพอใจในพัฒนาการด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนน้อยที่สุด

ข้อค้นพบเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้ปกครองในพัฒนาการด้านต่างๆของผู้เรียนดังรายงานข้างต้น อาจสะท้อนประสิทธิผลของการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้ในระดับหนึ่ง

ในด้านความสุขในการเรียน พบว่าผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนและการทำกิจกรรมตามหลักสูตรในโครงการนี้ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 4.07) และผู้ปกครองค่อนข้างเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 3.96) หากมีโอกาส ผู้เรียนจะแนะนำให้เพื่อนเข้าโครงการ และผู้ปกครองจะแนะนำให้ผู้ปกครองท่านอื่นๆสนับสนุนให้บุตร/หลานเข้าโครงการเช่นกัน (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครอง = 4.12 และ 4.05 ตามลำดับ) ทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองเห็นว่าโรงเรียนควรจัดโครงการนี้ต่อไป (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครอง = 4.43 และ 4.33 ตามลำดับ) อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนไม่แน่ใจว่าโรงเรียนควรจัดให้มี

โครงการเช่นนี้ในระดับมัธยมต้นด้วยหรือไม่ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 3.61) แต่ผู้ปกครองก่อนข้างเห็นด้วยในประเด็นนี้ (ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 3.91)

อย่างไรก็ดี ในด้านความพึงพอใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในโครงการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 3.29 พบว่าในภาพรวม จำนวนผู้เรียนและผู้ปกครองที่เห็นว่าโครงการนี้มีค่าใช้จ่ายสูง (ร้อยละ 41.23 ของผู้เรียน และร้อยละ 35.35 ของผู้ปกครอง) มีมากกว่าจำนวนผู้เรียนและผู้ปกครองที่ไม่เห็นว่าโครงการนี้มีค่าใช้จ่ายสูง (ร้อยละ 17.55 ของผู้เรียน และร้อยละ 23.28) เป็นที่สังเกตว่า เกือบครึ่งหนึ่งของผู้เรียนและผู้ปกครอง (ร้อยละ 41.23 ของผู้เรียน และร้อยละ 41.38 ของผู้ปกครอง) ไม่แน่ใจเรื่องค่าใช้จ่ายสูง เมื่อพิจารณาข้อมูลรายโรงเรียน พบว่าผู้เรียนโรงเรียนวิเชียรมาตุ รวมทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้จำนวนมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 60.00, 61.11 และ 52.63 ตามลำดับ) เห็นว่าโครงการนี้มีค่าใช้จ่ายสูง ในขณะที่ผู้เรียนและผู้ปกครองโรงเรียนอื่นๆจำนวนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 13.33-46.42) เห็นว่าโครงการนี้มีค่าใช้จ่ายสูง

ตารางที่ 3.29 ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในโครงการ

ประเด็น	จำนวนผู้เรียนที่ให้ความเห็น							จำนวนผู้ปกครองที่ให้ความเห็น						
	วิเชียรมาศ (N=25)*	บูรณะราษฎร์ (N=23)	ทุนพิทยาคม (N=15)	สุราษฎร์ธานี (N=13)	เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=18)	รัตนนครินทร์ (N=20)	รวม (N=114)*	วิเชียรมาศ (N=28)	บูรณะราษฎร์ (N=24)	ทุนพิทยาคม (N=14)*	สุราษฎร์ธานี (N=12)	เตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ (N=19)	รัตนนครินทร์ (N=19)	รวม (N=116)*
โครงการนี้มีค่าใช้จ่ายสูง														
● ไม่เห็นด้วย	12.00% (3)	30.44% (7)	6.67% (1)	7.69% (1)	11.11% (2)	30.00% (6)	17.55% (20)	10.71% (3)	45.83% (11)	14.29% (2)	33.33% (4)	15.79% (3)	21.05% (4)	23.28% (27)
● ไม่แน่ใจ	28.00% (7)	47.83% (11)	80.00% (12)	46.15% (6)	27.78% (5)	30.00% (6)	41.23% (47)	42.86% (12)	37.50% (9)	71.43% (10)	25% (3)	31.58% (6)	42.11% (8)	41.38% (48)
● เห็นด้วย	60.00% (15)	21.74% (5)	13.33% (2)	46.16% (6)	61.11% (11)	40.00% (8)	41.23% (47)	46.42% (13)	16.67% (4)	14.29% (2)	41.66% (5)	52.63% (10)	36.85% (7)	35.35% (41)

*ไม่แสดงความเห็น 1 ราย

กล่าวโดยสรุป ผู้เรียนและผู้ปกครองพึงพอใจในโครงการ และภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ ผู้เรียนเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการ และผู้ปกครองสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมโครงการ โดยรวม ผู้เรียนค่อนข้างพึงพอใจกับปัจจัยต่างๆในกระบวนการจัดการศึกษา สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษในโครงการ โดยโรงเรียนที่ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมดังกล่าวสูงสุดและต่ำสุด คือ โรงเรียนบูรณะรำลึก และโรงเรียนสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ ปัจจัยที่ผู้เรียนในโรงเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองและด้านผู้สอน ส่วนปัจจัยที่ผู้เรียนในโรงเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านตารางสอน

ผู้เรียนเห็นด้วยและผู้ปกครองค่อนข้างเห็นด้วยว่าหลักสูตรที่ใช้ในโครงการนี้สามารถพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพได้มากกว่าหลักสูตรปกติ โดยผู้เรียนส่วนใหญ่พึงพอใจในพัฒนาการของตนเองด้านความรับผิดชอบมากที่สุด และด้านภาษาน้อยที่สุด เป็นที่สังเกตว่า โรงเรียนบูรณะรำลึกเป็นเพียงโรงเรียนเดียวที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจในพัฒนาการของตนเองมากที่สุดสองด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ และความกล้าแสดงออก สำหรับผู้ปกครอง ส่วนใหญ่พึงพอใจในพัฒนาการของผู้เรียนในด้านความสนใจในการเรียนภาษามากที่สุด และด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยเฉพาะความสามารถในการควบคุมความเครียดน้อยที่สุด

ในด้านความสุขในการเรียน พบว่าผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนและการทำกิจกรรมตามหลักสูตรในโครงการนี้ และผู้ปกครองค่อนข้างเห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว หากมีโอกาส ผู้เรียนจะแนะนำให้เพื่อนเข้าโครงการ และผู้ปกครองจะแนะนำให้ผู้ปกครองท่านอื่นๆสนับสนุนให้บุตร/หลานเข้าโครงการเช่นกัน ทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองเห็นว่าโรงเรียนควรจัดโครงการนี้ต่อไปอย่างไรก็ดี ผู้เรียนไม่แน่ใจว่าโรงเรียนควรจัดให้มีโครงการเช่นนี้ในระดับมัธยมต้นด้วยหรือไม่ นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนและผู้ปกครองยังไม่ค่อยพึงพอใจด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการนี้ ผู้เรียนและผู้ปกครองจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งเห็นว่าโครงการนี้มีค่าใช้จ่ายสูง

ข้อค้นพบเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้ปกครองในประเด็นต่างๆซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการดังรายงานข้างต้นสามารถสะท้อนสภาพ ความพร้อม ศักยภาพ ปัญหา/อุปสรรค และประสิทธิผลในการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้ในระดับหนึ่ง

3.2.3 ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ

ตารางที่ 3.30 นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการของผู้บริหารทุกระดับอันประกอบด้วยผู้อำนวยการ รอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวด ตลอดจนครูผู้สอนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 3.30 ค่าเฉลี่ยระดับความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับโครงการก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นก่อนเริ่มโครงการ					ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเมื่อจบ 1 ปีการศึกษา					ค่าต่างของ ค่าเฉลี่ยระดับ ความคิดเห็น
	ผอ.	รองผอ.	หน.หมวด	ครูผู้สอน	รวม	ผอ.	รองผอ.	หน.หมวด	ครูผู้สอน	รวม	
	(N=6)	(N=6)	(N=6)	(N=6)	(N=24)	(N=6)	(N=6)	(N=6)	(N=6)	(N=24)	
1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้											
1.1 ลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษา	3.33	3.50	2.33	2.17	2.83	4.50	4.50	4.17	4.33	4.38	1.55
1.2 แนวทางและวิธีเสาะหานักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษทางภาษา	2.83	3.67	2.17	2.33	2.75	4.00	4.33	4.33	4.40	4.26	1.51
1.3 วิธีประชาสัมพันธ์โครงการ	3.60	3.67	2.17	1.80	2.82	4.40	4.33	4.00	3.60	4.09	1.27
1.4 ลักษณะของหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความ สามารถพิเศษด้านภาษา	3.00	3.33	2.00	2.33	2.67	4.17	4.33	4.17	4.20	4.22	1.55
1.5 วิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนใน โครงการ	3.17	3.83	1.67	2.00	2.67	4.33	4.67	4.00	4.17	4.30	1.63
1.6 การวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนใน โครงการ	3.00	3.50	1.80	2.17	2.65	4.17	4.50	4.20	3.83	4.17	1.52
รวมประเด็นที่ 1	3.15	3.58	2.02	2.17	2.73	4.25	4.45	4.15	4.11	4.24	1.51
2. ท่านทำหรือได้รับสิ่งต่อไปนี้											
2.1 การได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง	4.17	4.00	2.83	3.33	3.58	4.50	4.17	4.33	4.80	4.43	0.85
2.2 การจัดหาทุนแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อ โครงการ	3.50	3.17	2.50	2.33	2.88	4.17	3.83	4.00	3.50	3.88	1.00

ตารางที่ 3.30 ค่าเฉลี่ยระดับความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับโครงการก่อนเริ่มโครงการและเมื่อจบปีการศึกษา (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นก่อนเริ่มโครงการ					ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเมื่อจบ 1 ปีการศึกษา					ค่าต่างของ ค่าเฉลี่ยระดับ ความคิดเห็น
	ผอ.	รองผอ.	หน.หมวด	ครูผู้สอน	รวม	ผอ.	รองผอ.	หน.หมวด	ครูผู้สอน	รวม	
	(N=6)	(N=6)	(N=6)	(N=6)	(N=24)	(N=6)	(N=6)	(N=6)	(N=6)	(N=24)	
2.3 การจัดงบประมาณสนับสนุนโครงการ	3.50	3.17	2.33	2.50	2.88	4.00	4.00	3.83	3.33	3.79	0.91
2.4 การลดภาระงานสอนของครูในโครงการ	3.33	3.50	2.17	2.67	2.92	3.83	3.83	3.50	3.67	3.71	0.79
2.5 การจัดตารางสอนให้เอื้อต่อโครงการ	3.50	3.50	2.00	2.50	2.88	4.00	4.00	3.67	3.83	3.88	1.00
2.6 การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการแก่นักเรียน	3.33	3.17	2.17	2.50	2.79	4.17	4.20	4.00	4.00	4.09	1.30
2.7 การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการแก่ผู้ปกครองนักเรียน	3.17	3.17	2.17	2.33	2.71	4.17	3.83	4.00	3.83	3.96	1.25
2.8 การได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการจากคณาจารย์	3.00	3.33	2.17	2.67	2.79	4.50	4.33	4.67	4.50	4.50	1.71
2.9 ประโยชน์ของโครงการต่อโรงเรียน	3.50	3.67	2.67	3.00	3.21	4.67	4.50	4.67	4.33	4.54	1.33
2.10 ประโยชน์ของโครงการต่อนักเรียน	4.17	3.83	2.67	3.00	3.42	4.83	4.50	4.67	4.67	4.67	1.25
2.11 ท่านพึงพอใจที่เข้าร่วมโครงการ	4.33	3.67	2.67	3.17	3.46	4.67	4.17	4.50	4.33	4.42	0.96
รวมประเด็นที่ 2	3.59	3.47	2.39	2.73	3.05	4.32	4.13	4.17	4.06	4.17	1.12

1 =น้อยที่สุด 2 =น้อย 3 =ปานกลาง 4 =มาก 5 =มากที่สุด

จะเห็นได้ว่า ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยระดับความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ตลอดจนการได้รับหรือการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการในการดำเนินการจัดการศึกษาดังกล่าวและการเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมโครงการเมื่อจบ 1 ปีการศึกษาอยู่ในระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเริ่มโครงการ ข้อค้นพบนี้ย่อมแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาดังกล่าวทุกระดับในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการเห็นประโยชน์ของโครงการ อย่างไรก็ตาม เป็นที่สังเกตว่า โดยรวมความเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ มีมากกว่าความเปลี่ยนแปลงในด้านการได้รับหรือการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการ และการเห็นประโยชน์ของโครงการ

ในด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษนั้น พบว่าหัวหน้าหมวดและครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรระดับปฏิบัติมีความเปลี่ยนแปลงในด้านนี้มากกว่าผู้อำนวยการและรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการซึ่งเป็นบุคลากรระดับบริหารและนโยบาย นอกจากนี้ ยังพบว่าความเปลี่ยนแปลงมีมากที่สุดในเรื่องความรู้และความเข้าใจในวิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในโครงการ ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าหัวหน้าหมวดและครูผู้สอนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในเรื่องวิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในโครงการ มากกว่าผู้อำนวยการและรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการเมื่อจบ 1 ปีการศึกษา อย่างไรก็ตาม คณะผู้วิจัย พบว่าความเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีประชาสัมพันธ์โครงการของผู้อำนวยการและรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด และครูผู้สอนมีน้อยที่สุด

ในด้านการได้รับหรือการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการในการดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ และการเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมโครงการ พบว่าความเปลี่ยนแปลงมีมากที่สุดในเรื่องการได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการจากคณะนักวิจัย และน้อยที่สุดในเรื่องการลดภาระงานสอนของครูในโครงการ ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนได้รับความช่วยเหลือจากคณะนักวิจัยมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมโครงการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือด้านวิชาการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษจากคณะนักวิจัยเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในการดำเนินงานโครงการนี้ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงที่น้อยที่สุดในเรื่องการลดภาระงานสอนของครูชี้ให้เห็นว่าครูผู้สอนได้รับความช่วยเหลือที่น้อยที่สุดในเรื่องนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการน่าจะมีข้อจำกัดและปัญหา/อุปสรรคในด้านนี้อยู่บ้าง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเมื่อจบ 1 ปีการศึกษา ในด้านการได้รับหรือการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการในการดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับ ผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ และการเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมโครงการ ใน ภาพรวม พบว่าโรงเรียนต่างๆเห็นประโยชน์ของโครงการต่อนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลาง ก่อนเริ่มโครงการเป็นระดับมากก่อนไปทางมากที่สุด และความคิดเห็นนี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.67) อย่างไรก็ดี เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลรายโรงเรียน พบว่าโรงเรียนในโครงการประสบปัญหาค่อนข้างมากด้านบริหารจัดการที่แตกต่างกันไปดังนี้ คือ โรงเรียนทุนพิณพิทยาคมประสบปัญหา ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อโครงการ โรงเรียนวิเชียรมาตุประสบปัญหา ด้านการจัดงบประมาณสนับสนุนโครงการ โรงเรียนธิดานุเคราะห์ประสบปัญหาด้านการลดภาระ งานสอนของครูในโครงการ และโรงเรียนบูรณะรำลึกประสบปัญหาด้านการลดภาระงานสอน ของครูในโครงการ และด้านการจัดการการสอนให้เอื้อต่อโครงการ จากการสอบถามครูผู้สอน โรงเรียนบูรณะรำลึกและธิดานุเคราะห์ พบว่าครูผู้สอนดังกล่าวมีภาระงานสอนสัปดาห์ละ 17 และ 19 ชั่วโมงตามลำดับ ภาระงานสอนดังกล่าวไม่แตกต่างจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษคน อื่นๆที่อยู่นอกโครงการ

ในด้านความพึงพอใจที่เข้าร่วมโครงการ ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 3.31 ซึ่งให้เห็นว่าทุก โรงเรียนยกเว้นโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีความพึงพอใจที่เข้าร่วมโครงการมากขึ้นเมื่อจบ 1 ปี การศึกษา โรงเรียนที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้และธิดานุ เคราะห์ (ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ = 4.75 ซึ่งอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด) โรงเรียนที่มีความ พึงพอใจต่ำสุด คือ โรงเรียนทุนพิณพิทยาคม (ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ = 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับ ปานกลางถึงมาก)

ตารางที่ 3.31 ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจที่เข้าร่วมโครงการ

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น ก่อนเข้าโครงการ					ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น เมื่อจบ 1 ปีการศึกษา					ค่าต่าง ของ ค่าเฉลี่ย
	ผอ.	รอง/ ผร.	หน. หมวด	ครู ผู้สอน	รวม	ผอ.	รอง/ ผร.	หน. หมวด	ครู ผู้สอน	รวม	
วิเชียรมาตุ	4.00	4.00	3.00	1.00	3.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.25	1.25
บูรณะรำลึก	5.00	4.00	1.00	1.00	2.75	5.00	5.00	3.00	5.00	4.50	1.75
ทุนพิณพิทยาคม	4.00	3.00	1.00	3.00	2.75	5.00	3.00	4.00	3.00	3.75	1.00
สุราษฎร์ธานี	5.00	4.00	5.00	5.00	4.75	4.00	4.00	5.00	5.00	4.50	-0.25
เตรียมอุดมศึกษา ภาคใต้	4.00	4.00	1.00	4.00	3.25	5.00	5.00	5.00	4.00	4.75	1.50
ธิดานุเคราะห์	4.00	3.00	5.00	5.00	4.25	5.00	4.00	5.00	5.00	4.75	0.50

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ในด้านความต้องการในการทำโครงการนี้ต่อไปในปีการศึกษาหน้าและความสามารถในการเป็นแกนนำในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษแก่โรงเรียนอื่นๆ ในจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ดังแสดงข้อมูลในตารางที่ 3.32 พบว่า บุคลากรเกือบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในทุกระดับในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ (ร้อยละ 95.23) ต้องการทำโครงการนี้ต่อไปในปีการศึกษาหน้า เป็นที่สังเกตว่ามีเพียงครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคมเพียงโรงเรียนเดียวที่ไม่ต้องการทำโครงการนี้ต่อไป นอกจากนี้ บุคลากรส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ (ร้อยละ 85.71) ยกเว้นรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวิเชียรมาตุและธิดานุเคราะห์ และครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคม คิดว่าโรงเรียนของตนเองสามารถเป็นแกนนำในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษแก่โรงเรียนอื่นๆ ในจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ข้อค้นพบข้างต้นสามารถเป็นตัวบ่งชี้ความมั่นใจ ความพร้อม และศักยภาพของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในการสร้างและขยายเครือข่ายการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ได้ในระดับหนึ่ง

ตารางที่ 3.32 ความต้องการในการทำโครงการต่อไปและความสามารถในการเป็นแกนนำในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ

ประเด็น	จำนวนผู้ให้ความเห็น				
	ผอ. (N = 6)	รอง/ผช. (N = 6)	หน.หมวด (N = 5)*	ครูผู้สอน (N = 4)**	รวม (N = 21)
ความต้องการในการทำโครงการนี้ต่อไปในปีการศึกษาหน้า					
● ต้องการ	100% (6)	100% (6)	100% (5)	75% (3)	95.23% (20)
● ไม่ต้องการ				25% (1)	4.76% (1)
ความสามารถในการเป็นแกนนำในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษแก่โรงเรียนอื่นๆ ในจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่					
● สามารถ	100% (6)	66.77% (4)	100% (5)	75% (3)	85.71% (18)
● ไม่สามารถ		33.33% (2)		25% (1)	14.28% (3)

*ไม่แสดงความเห็น 1 โรงเรียน

**ไม่แสดงความเห็น 2 โรงเรียน

จากการสังเคราะห์ข้อคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารทุกระดับในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในคำถามปลายเปิดในประเด็นจุดอ่อน/จุดแข็งของโครงการ ข้อคิดเห็นอื่นๆ และข้อเสนอแนะต่อสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. จุดอ่อนของโครงการ คือ 1) โรงเรียนในโครงการบางโรงเรียนประสบปัญหา/อุปสรรคในการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ เช่น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ไม่มีนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้น จึงไม่รู้จักนักเรียนก่อนเข้าโครงการและขาดข้อมูลบางส่วนที่จะใช้ประกอบการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ โรงเรียนพูนพิทยาคมไม่สามารถคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถได้ตามเกณฑ์ที่วางไว้ ทั้งนี้เพราะต้องคัดเลือกเฉพาะจากจำนวนนักเรียนที่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองเท่านั้น โรงเรียนวิเชียรมาตุไม่ได้ดำเนินการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการตามกระบวนการคัดเลือกที่คณะผู้วิจัยได้ให้แนวทางไว้ ด้วยข้อจำกัดด้านการจัดการสอน ประกอบกับความคิดที่ว่านักเรียนแผนกศิลป์ (คณิตศาสตร์) มีแนวโน้มที่จะมีความถนัดทางภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนจึงใช้วิธีกำหนดนักเรียนแผนกศิลป์ (คณิตศาสตร์) เข้าร่วมโครงการหนึ่งห้องเรียน โดยมีได้ดำเนินการคัดกรองความสามารถด้านภาษาอังกฤษเช่นโรงเรียนอื่นๆในโครงการ ส่งผลให้นักเรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่ไม่เท่าเทียมกันต้องเรียนอยู่ในห้องเดียวกัน และนักเรียนที่เก่งและสนใจเข้าร่วมโครงการแต่เรียนอยู่ตามห้องต่างๆ ไม่มีโอกาสเข้าร่วมโครงการ 2) หลักสูตรเข้มข้น แต่เร่งรัด และเวลาน้อยเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสฝึกฝนมาก 3) ครูผู้สอนต้องเสียสละ มีภาระงานเพิ่มขึ้น และมีความเครียดสูง เพราะต้องการเห็นผู้เรียนเป็นผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษจริงๆ 4) โรงเรียนต้องแบกรับค่าใช้จ่ายการดำเนินโครงการมาก และค่าใช้จ่ายของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้น 5) ผู้เรียนมีความสามารถไม่เท่ากัน ทำให้ครูผู้สอนบางโรงเรียนต้องสอนเสริมเพื่อปรับพื้นฐาน

2. จุดแข็งของโครงการ คือ 1) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเต็มศักยภาพของตนเอง และได้พัฒนาความสามารถด้านการพูดและการเขียนอย่างเห็นได้ชัด 2) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านอื่นๆนอกเหนือจากด้านภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ การปรับตัวในเรื่องการใช้ชีวิต การแก้ปัญหา การใช้เวลา ความรับผิดชอบ และความมีน้ำใจ 3) ครูผู้สอนได้รู้จักนักเรียนและความสามารถของนักเรียนลึกซึ้งขึ้น นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการและหลักสูตรในโครงการนี้ยังท้าทายและพัฒนาความสามารถด้านการสอนของครูอีกด้วย 4) นักเรียนมีความสุขในการเรียน 5) มีคณะนักวิจัยให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี และโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนตามคำแนะนำของคณะนักวิจัย ทำให้ไม่หลงทางและไม่เป็นการลองผิดลองถูก

3. โรงเรียนมีความเห็นว่าการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษเป็นโครงการที่ดีมากและควรดำเนินโครงการนี้อย่างต่อเนื่อง

4. โรงเรียนมีข้อเสนอแนะต่อสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ดังนี้ 1) ควรให้คณะนักวิจัยซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้โครงการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับ โรงเรียนและผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ทำงานร่วมกับโรงเรียน คอยให้ความรู้แก่ครูผู้สอน และเป็นที่ปรึกษาให้แก่โรงเรียนจนจบระยะดำเนินการโครงการ 3 ปี 2) ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเป็นค่าใช้จ่ายให้กับโรงเรียนที่ดำเนินโครงการนี้อย่างเพียงพอ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและทัดเทียมกัน ทั้งนี้สำนักงานเลขาธิการ

สภาพการศึกษาควรส่งต่อโครงการนี้ให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งควรประสานงานต่อไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมด้านงบประมาณและการดำเนินงาน

กล่าวโดยสรุป เมื่อจบ 1 ปีการศึกษา โครงการนี้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษมากกว่าในด้านการได้รับหรือการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการ โดยที่เมื่อจบ 1 ปีการศึกษา หัวหน้าหมวดและครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรระดับปฏิบัติมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในเรื่องวิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในโครงการ มากกว่าผู้อำนวยการและรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการซึ่งเป็นบุคลากรระดับบริหารและนโยบาย นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนยังเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการและหลักสูตรในโครงการนี้ทำทาบและพัฒนาความสามารถด้านการสอนของครูอีกด้วย อย่างไรก็ตาม คณะผู้วิจัย พบว่าความเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีประชาสัมพันธ์โครงการของผู้ผู้อำนวยการและรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด และครูผู้สอนมีน้อยที่สุด

คณะผู้วิจัยพบว่าโรงเรียนต่างๆเห็นประโยชน์ของโครงการต่อนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางก่อนเริ่มโครงการ เป็นระดับมากก่อนไปทางมากที่สุดเมื่อสิ้นปีการศึกษา โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เห็นว่าผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเต็มศักยภาพของตนเอง และได้พัฒนาความสามารถด้านการพูดและการเขียนอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้รับการพัฒนาด้านอื่นๆนอกเหนือจากด้านภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ การปรับตัวในเรื่องการใช้ชีวิต การแก้ปัญหา การใช้เวลา ความรับผิดชอบ และความมีน้ำใจ

เมื่อจบ 1 ปีการศึกษา พบว่าทุกโรงเรียนยกเว้นโรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีความพึงพอใจที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น โดยที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้และโรงเรียนธิดานุเคราะห์มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุด (ระดับมากถึงมากที่สุด) และโรงเรียนพูนพิทยาคมมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำสุด (ระดับปานกลางถึงมาก) ผู้บริหารและครูผู้สอนในทุกโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ยกเว้นครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคม ต้องการให้โครงการนี้ต่อไปในปีการศึกษาหน้า เพราะเห็นว่าเป็นโครงการที่ดีมากและควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผู้บริหารและครูผู้สอนทุกโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ยกเว้นรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนวิเชียรมาตุและธิดานุเคราะห์ และครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคม คิดว่าโรงเรียนของตนเองสามารถเป็นแกนนำในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษแก่โรงเรียนอื่นๆในจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ข้อค้นพบ

ข้างต้นสามารถเป็นตัวบ่งชี้ความมั่นใจ ความพร้อม และศักยภาพของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ในการสร้างและขยายเครือข่ายการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้าน ภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ได้ในระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ดี ในภาพรวม คณะผู้วิจัยพบว่า ในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการประสบปัญหาในด้านที่แตกต่าง กัน กล่าวคือ โรงเรียนวิเชียรมาตุประสบปัญหาด้านการจัดงบประมาณสนับสนุนโครงการ การคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ และพื้นฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนบูรณะรำลึกประสบปัญหาด้านการลดภาระงานสอนของครูในโครงการ และการจัดตารางสอนให้เอื้อต่อโครงการ โรงเรียนทุนพิทยาคมประสบปัญหาด้านการจัด สภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อโครงการ การคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ และพื้นฐาน ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ ประสบปัญหาด้านการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ โรงเรียนนิคานูเคราะห์ประสบปัญหาด้าน การลดภาระงานสอนของครูในโครงการ ทุกโรงเรียนในโครงการประสบปัญหาด้านหลักสูตรลด ระยะเวลาเรียนที่เร่งรัดเกินไป นอกจากนี้ โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการทุกโรงเรียนยังมีความ ประสงค์ให้คณะผู้วิจัยเป็นที่เล็งใจให้แก่โรงเรียนในการดำเนินงานจนจบระยะโครงการ 3 ปี และ ต้องการการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อให้การดำเนินงานในโครงการมีประสิทธิภาพและ ทัดเทียมกัน

3.2.4 ผลกระทบของโครงการต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลด้านผลกระทบของโครงการต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องที่รวบรวมจาก รายงานของครูผู้สอนในโครงการ ซึ่งครอบคลุมการรายงานผลกระทบของโครงการทั้งเชิงบวก และเชิงลบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโครงการซึ่งประกอบด้วยผู้เรียน ครูผู้สอน หัวหน้า หมวดวิชา ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครอง และสังคม สรุปได้ดังนี้

3.2.4.1 ผลกระทบต่อผู้เรียน

ครูผู้สอนทุกโรงเรียนมีความเห็นตรงกันว่าผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการมีพัฒนาการด้าน คุณธรรมและจริยธรรม เช่น รู้คุณค่าของเวลา รู้จักเสียสละ ไม่กล้าทำผิดและคอยระวังตนเองมาก ขึ้น มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม และสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงาน ได้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความคิด เช่น รู้จักวางแผนการ ทำงานที่เป็นขั้นตอน รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรม และมีความคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนส่วนหนึ่งมีความภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ ดีใจที่มีโอกาสได้เรียนรู้ตามศักยภาพของ ตน ได้เรียนรู้เนื้อหาในเชิงลึก และได้มีโอกาสค้นคว้าด้วยตนเอง นอกจากนี้ การเข้าร่วมโครงการ นี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบปะและทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนนักเรียนจากโรงเรียนอื่นๆที่เข้า

ร่วมโครงการ อย่างไรก็ตาม ครึ่งหนึ่งของครูผู้สอนมีความเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการทำให้ผู้เรียนมีค่าใช้จ่ายสูง นอกจากนี้ยังรู้สึกว่าการลดเวลาเรียน ทำให้ครูต้องสอนอย่างรีบเร่ง ส่งผลให้นักเรียนสับสน เครียด และต้องทำงานหนักมาก โดยเฉพาะผู้เรียนที่ไม่ได้มาจากการคัดเลือกเข้าโครงการตามกระบวนการและแนวทางที่วางไว้

สำหรับผลกระทบต่อผู้เรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ พบว่าผู้เรียนกลุ่มนี้ได้รับความช่วยเหลือด้านภาษาจากเพื่อนที่เข้าร่วมโครงการและเกิดแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานมากขึ้น ผู้เรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการมีความรู้สึกอยากเข้าโครงการบ้าง

3.2.4.2 ผลกระทบต่อครูผู้สอน

ส่วนใหญ่ของครูผู้สอนในโครงการเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการทำให้ได้พัฒนาตนเองทั้งด้านการจัดการ ความรู้ด้านภาษาและวิธีการสอน เพราะได้รับการอบรมเทคนิคการสอนบางอย่างจากคณะผู้วิจัย ครูผู้สอนต้องมีการเตรียมตัวสอนอย่างดี ต้องปรับตัวเองให้ทันข่าวทันเหตุการณ์ ต้องหมั่นค้นคว้าหาสิ่งใหม่ๆ มาให้นักเรียน เป็นความท้าทายและทำให้ครูผู้สอนได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ การเข้าร่วมโครงการยังทำให้ครูใกล้ชิดผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ได้เห็นความสามารถที่หลากหลายของผู้เรียน และสามารถเห็นพัฒนาการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังมีโอกาสได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครูผู้สอนจากโรงเรียนอื่นที่เข้าร่วมโครงการ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบเชิงลบสำหรับครูผู้สอนคือ ครูผู้สอนต้องทำงานหนักขึ้นมาก ต้องสอนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนภายในระยะเวลาที่เร่งรีบ ต้องอุทิศเวลามากขึ้นเพราะภาระงานที่มีมากขึ้น ครูผู้สอนบางรายเกิดความเครียด เพราะมีความกดดันว่าต้องสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถจริงๆ

ครูผู้สอนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนในโครงการเป็นอย่างดี ทั้งยังได้รับประโยชน์จากกิจกรรมของผู้เรียนในโครงการ ครูผู้สอนบางโรงเรียนได้นำแบบวัดคุณลักษณะทางด้านความคิดและจิตพิสัยที่ใช้ในโครงการ ไปใช้วัดนักเรียนของตนที่อยู่นอกโครงการด้วย อย่างไรก็ตาม พบว่าครูผู้สอนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการยังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับโครงการอยู่บ้าง เช่น บางคนคิดว่าครูผู้สอนที่สอนเฉพาะนักเรียนในโครงการมีการระงับข้อ นอกจากนั้นครูผู้สอนที่ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการบางคนคิดว่าการที่โรงเรียนเข้าร่วมโครงการเป็นเรื่องยุ่งยาก และต้องใช้บุคลากรมากในการจัดการเรียนการสอน

3.2.4.3 ผลกระทบต่อหัวหน้าหมวด

หัวหน้าหมวดวิชาเข้าใจเรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษดีขึ้น รู้สึกภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนตามศักยภาพ และได้เติมเต็มทั้งด้านวิชาการ กิจกรรม คุณธรรมและจริยธรรม หัวหน้าหมวดวิชาบางโรงเรียนให้ความสำคัญกับผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการและมีความคาดหวังค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม พบว่าบางโรงเรียนมีปัญหา

ด้านการ ขาดแคลนบุคลากรในหมวดวิชา และบางโรงเรียนมีความเห็นว่าผลการเข้าร่วมโครงการไม่เป็นไปตามความคาดหวัง

3.2.4.4 ผลกระทบต่อผู้บริหารโรงเรียน

ครึ่งหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนด้านการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของครู และด้านอุปกรณ์ ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามศักยภาพซึ่งเป็นการตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษา ผู้บริหารบางโรงเรียนเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการจะสามารถใช้เป็นจุดขายของโรงเรียนได้ ผลกระทบเชิงลบในสายตาของผู้บริหารโรงเรียนบางโรงเรียน คือ ต้องเพิ่มงบประมาณในการจัดการและบางโรงเรียนพบว่าผลออกมาไม่น่าพอใจนัก

3.2.4.5 ผลกระทบต่อผู้ปกครอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือดีมาก สนับสนุนทั้งด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจ ผู้ปกครองบางรายมีความภูมิใจที่บุตร/หลานได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการ ผู้ปกครองชื่นชมพัฒนาการด้านภาษาและการแสดงออกของบุตร/หลาน และคิดว่าโครงการนี้เป็น โครงการที่ดีที่น่าจะขยายไปให้เด็กอื่นๆ ด้วย อย่างไรก็ตามผู้ปกครองบางส่วนเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายด้านวัสดุอุปกรณ์และการทำกิจกรรมค่อนข้างสูง นักเรียนมีกิจกรรมมากกว่าปกติ กลัวว่าจะทำให้เสียการเรียนวิชาอื่นๆ ผู้ปกครองบางรายเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการทำให้บุตร/หลานไม่สามารถเรียนพิเศษได้ เพราะต้องเรียนหนักและทำงานหนักใน โครงการ

3.2.4.6 ผลกระทบทางสังคม

สังคมรับรู้ว่ามีโครงการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ และคาดหวังว่าผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการน่าจะประสบความสำเร็จในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับรุ่นต่อไป ส่วนผลกระทบทางสังคมเชิงลบของโครงการนี้ยังไม่ปรากฏในรายงานของครูผู้สอน

3.2.4.7 สรุปผลกระทบของโครงการ

ในภาพรวมการดำเนินงานโครงการนี้มีผลกระทบเชิงบวกมากกว่าเชิงลบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยตรงมากที่สุด คือ ผู้เรียนและครูผู้สอน

ผลกระทบเชิงบวกที่เกิดขึ้น คือ ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองด้านคุณธรรม จริยธรรม และความคิด นอกเหนือจากความรู้สี่ภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ ผู้เรียนที่อยู่นอกโครงการได้รับความช่วยเหลือด้านภาษาจากผู้เรียนในโครงการ และได้รับแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานมากขึ้น ครูผู้สอนได้พัฒนาศักยภาพด้านการจัดการ ความรู้ด้านภาษา และวิธีการสอน นอกจากนี้ ยังได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการสอนผู้เรียนในโครงการ ทั้งยังตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอน

นอกโครงการ ได้ประโยชน์จากกิจกรรมของผู้เรียนในโครงการ และยังได้นำแบบวัดบางอย่างที่ใช้ในโครงการ ไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียนนอกโครงการอีกด้วย การเข้าร่วมโครงการนี้ยังเปิดโอกาสให้ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอน ได้พบปะและทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนครูและนักเรียนจากโรงเรียน อื่นๆ ที่เข้าร่วมโครงการ นับเป็นการเปิดโลกกว้างให้ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอน การเข้าร่วมโครงการ ทำให้หัวหน้าหมวดมีความเข้าใจเรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษดีขึ้น รู้สึกภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามศักยภาพ และได้เติมเต็มให้แก่ผู้เรียนทั้งด้านวิชาการ กิจกรรม คุณธรรม และจริยธรรม ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักในความสำคัญของการตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ให้การสนับสนุนด้านการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของครู และด้านอุปกรณ์ นอกจากนี้ยังเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการจะสามารถใช้เป็นจุดขายของโรงเรียนได้ ผู้ปกครองให้การสนับสนุนทั้งด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจ มีความภูมิใจที่บุตร/หลานได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการ ชื่นชมพัฒนาการด้านภาษาและการแสดงออกของบุตร/หลาน และคิดว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ดีที่น่าจะขยายไปให้เด็กอื่นๆ ด้วย สังคมวงกว้างรับรู้การดำเนินโครงการของโรงเรียน และคาดหวังว่าผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการน่าจะประสบความสำเร็จในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับรุ่นต่อไป

ผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้น คือ หลักสูตรระยะเวลาเรียนที่ใช้ในโครงการนี้มีเนื้อหา และเวลาที่ไม่สมดุล กล่าวคือ ครอบคลุมเนื้อหามากภายในระยะเวลาที่จำกัด ทำให้ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนต้องรีบเร่งในการเรียนและการสอน ทำงานหนัก และเกิดความเครียด การที่ผู้เรียนต้องเรียนหนักและมีกิจกรรมในโครงการมากกว่าปกติทำให้ผู้ปกครองกลัวว่าจะกระทบการเรียนวิชาอื่นๆ หัวหน้าหมวดบางโรงเรียนมีปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากร หัวหน้าหมวดและผู้บริหารบางโรงเรียนยังไม่ค่อยพอใจกับผลที่ได้จากโครงการ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียนล้วนได้รับผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการ

3.2.5 สรุปผลการประเมินโครงการ

ผลการประมวลความคิดเห็นด้านต่างๆ ของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ในด้านคุณค่าของหลักสูตร ผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นว่าหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์มีคุณค่ามากที่สุดในด้านพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการทำงานเป็นทีม ขอมรับความสามารถ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นว่าหลักสูตรระยะเวลาเรียนมีค่าน้อยที่สุดในการทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนข้ามเนื้อหาวิชาภาษาที่ตนมีความสามารถแล้วซึ่งเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรนี้ นอกจากนี้

ครูผู้สอนยังไม่แน่ใจในความครอบคลุมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเนื้อหาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และความสนุกในการเรียนหลักสูตรนี้ ปัญหาคุณค่าของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนในประเด็นเหล่านี้เกิดจากการที่หลักสูตรนี้ครอบคลุมเนื้อหามากในเวลาที่ย่ำแย่เป็นประการหลัก และรองลงมาคือปัญหาด้านพื้นฐานผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนอาจจะยังไม่พร้อมที่จะเรียนแบบ “เพื่อนคิดเพื่อน” ซึ่งเป็นวิธีการเรียนการสอนหลักของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน สำหรับหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ผู้เรียนไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรดังกล่าวในการพัฒนาทักษะการคิดในระดับต่างๆมากที่สุด ในขณะที่ครูผู้สอนไม่แน่ใจในคุณค่าของหลักสูตรนี้ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาในทักษะต่างๆในระดับที่กว้าง ยาก และลึกซึ่งมากกว่าหลักสูตรปกติมากที่สุด ข้อค้นพบข้างต้นอาจสะท้อนให้เห็นว่า ครูผู้สอนมีความคาดหวังว่า เมื่อเข้าโครงการผู้เรียนจะมีพัฒนาการด้านภาษามากที่สุด อย่างไรก็ตาม เป็นที่สังเกตว่า ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า ในบรรดาทักษะทั้งสิ้นของความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทักษะที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ทักษะการฟัง ในด้านคุณค่าของหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรมและจริยธรรม พบว่า หลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สามารถพัฒนาผู้เรียนด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และทักษะทางสังคม มากกว่าด้านความสามารถในการควบคุมความเครียด อาจเป็นไปได้ว่าผู้เรียนได้รับความเครียดจากการเรียนสองหลักสูตรนี้ และไม่สามารถจัดการกับความเครียดนี้ได้ดีนัก

ในด้านความพึงพอใจในโครงการ ผู้เรียนและผู้ปกครองภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการและพึงพอใจในโครงการ ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนและการทำกิจกรรมตามหลักสูตรในโครงการ และส่วนใหญ่พึงพอใจในพัฒนาการของตนเองด้านความรับผิดชอบมากที่สุด และด้านภาษาน้อยที่สุด แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่พึงพอใจในพัฒนาการของผู้เรียนด้านความสนใจในการเรียนภาษามากที่สุด และด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยเฉพาะความสามารถในการควบคุมความเครียดน้อยที่สุด ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการประเมินคุณค่าของหลักสูตรดังรายงานข้างต้นที่ว่าทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนเห็นว่าหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ได้พัฒนาผู้เรียนด้านการคิดอย่างเอื้ออาทร การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และทักษะทางสังคม มากกว่าด้านความสามารถในการควบคุมความเครียด ผู้เรียนค่อนข้างพึงพอใจกับปัจจัยต่างๆในกระบวนการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษในโครงการ ปัจจัยที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองและด้านผู้สอน ส่วนปัจจัยที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านตารางสอน นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนและผู้ปกครองเกือบทั้งหมดเห็นว่าโครงการนี้มีค่าใช้จ่ายสูง อย่างไรก็ตาม หากมีโอกาส ผู้เรียนจะแนะนำให้เพื่อนเข้าโครงการ และ

ผู้ปกครองจะแนะนำให้ผู้ปกครองท่านอื่นๆสนับสนุนให้บุตร/หลานเข้าโครงการเช่นกัน ทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองเห็นว่าโรงเรียนควรจัดโครงการนี้ต่อไป

ในด้านความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ พบว่าโครงการนี้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษมากกว่าในด้านการได้รับหรือการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการ โดยที่เมื่อจบ 1 ปีการศึกษา หัวหน้าหมวดและครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรระดับปฏิบัติมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในเรื่องวิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในโครงการ มากกว่าผู้อำนวยการและรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการซึ่งเป็นบุคลากรระดับบริหารและนโยบาย อย่างไรก็ตาม ทัศนะของผู้วิจัย พบว่าความเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีประชาสัมพันธ์โครงการของผู้บริหารและรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด และครูผู้สอนมีน้อยที่สุด โรงเรียนต่างๆเห็นประโยชน์ของโครงการต่อนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางก่อนเริ่มโครงการ เป็นระดับมากก่อนไปทางมากที่สุดเมื่อสิ้นปีการศึกษา โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เห็นว่าผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเต็มศักยภาพของตนเอง และได้พัฒนาความสามารถด้านการพูดและการเขียนอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้รับการพัฒนาด้านอื่นๆนอกเหนือจากด้านภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ การปรับตัวในเรื่องการใช้ชีวิต การแก้ปัญหา การใช้เวลา ความรับผิดชอบ และความมีน้ำใจ เมื่อจบ 1 ปีการศึกษา ทุกโรงเรียนยกเว้น โรงเรียนสุราษฎร์ธานีมีความพึงพอใจที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น โดยที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้และโรงเรียนธิดานุเคราะห์มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุด (ระดับมากถึงมากที่สุด) และโรงเรียนพูนพิทยาคมมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำสุด (ระดับปานกลางถึงมาก) ครูผู้สอนและผู้บริหารทั้งหมดของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการยกเว้นครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคมต้องการทำโครงการนี้ต่อไปในปีการศึกษาหน้า เพราะเห็นว่า เป็นโครงการที่ดีมากและควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ครูผู้สอนและผู้บริหารทั้งหมดยกเว้นรอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวิเชียรมาตุและธิดานุเคราะห์ และครูผู้สอนโรงเรียนพูนพิทยาคม ยังคิดว่าโรงเรียนของตนเองสามารถเป็นแกนนำในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษแก่โรงเรียนอื่นๆในจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ข้อค้นพบนี้สามารถสะท้อนความมั่นใจ ความพร้อม และศักยภาพของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในการสร้างและขยายเครือข่ายการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ได้ในระดับหนึ่งอย่างไรก็ดี ในภาพรวม คณะผู้วิจัยพบว่า ในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการประสบปัญหาในด้านที่แตกต่างกันไป กล่าวคือ

โรงเรียนวิเชียรมาตุประสบปัญหาด้านการจัดงบประมาณสนับสนุนโครงการ การคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ และพื้นฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนบูรณะรำลึกประสบปัญหาด้านการลดภาระงานสอนของครูในโครงการ และการจัดตารางสอนให้เอื้อต่อโครงการ โรงเรียนพูนพินพิทยาคมประสบปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อโครงการ การคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ และพื้นฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้ประสบปัญหาด้านการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ โรงเรียนธิดานุเคราะห์ประสบปัญหาด้านการลดภาระงานสอนของครูในโครงการ ทุกโรงเรียนในโครงการประสบปัญหาด้านหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนที่เร่งรัดเกินไป นอกจากนี้ โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการทุกโรงเรียนยังมีความประสงค์ให้คณะผู้วิจัยเป็นที่เล็งให้แก่โรงเรียนในการดำเนินงานจนจบระยะโครงการ 3 ปี และต้องการการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อให้การดำเนินงานในโครงการมีประสิทธิภาพและทัดเทียมกัน

ในด้านผลกระทบของโครงการ พบว่าการดำเนินงานโครงการนี้มีผลกระทบเชิงบวกมากกว่าเชิงลบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงมากที่สุด คือ ผู้เรียนและครูผู้สอน ผลกระทบเชิงบวกที่เกิดขึ้น คือ ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองด้านคุณธรรม จริยธรรม และความคิด นอกเหนือจากความรู้สึภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ ครูผู้สอนได้พัฒนาศักยภาพด้านการจัดการ ความรู้ด้านภาษา และวิธีการสอน และได้ใช้ศักยภาพนี้อย่างเต็มที่ในการสอนผู้เรียนในโครงการ นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังตระหนักในความสำคัญของการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การเข้าร่วมโครงการนี้ยังเปิดโอกาสให้ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนได้พบปะและทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนครูและนักเรียนจากโรงเรียนอื่นๆที่เข้าร่วมโครงการ นับเป็นการเปิดโลกกว้างให้ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอน ผู้เรียนและครูผู้สอนที่อยู่นอกโครงการได้รับประโยชน์จากโครงการนี้เช่นกัน ผู้เรียนนอกโครงการได้รับความช่วยเหลือด้านภาษาจากผู้เรียนในโครงการ และได้รับแรงจูงใจในการเรียนและการทำงานมากขึ้น ครูผู้สอนนอกโครงการได้ประโยชน์จากกิจกรรมของผู้เรียนในโครงการ และยังสามารถนำแบบวัดบางอย่างที่ใช้ในโครงการ ไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียนนอกโครงการอีกด้วย หัวหน้าหมวดรู้สึกภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามศักยภาพ และได้เติมเต็มให้แก่ผู้เรียนทั้งด้านวิชาการ กิจกรรม คุณธรรมและจริยธรรม ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักในความสำคัญของการตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ให้การสนับสนุนด้านการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของครูและด้านอุปกรณ์ นอกจากนี้ ยังเห็นว่าการเข้าร่วมโครงการจะสามารถใช้เป็นจุดขายของโรงเรียนได้ ผู้ปกครองให้การสนับสนุนทั้งด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจ ชื่นชมพัฒนาการด้านภาษาและการแสดงออกของบุตร/หลาน และคิดว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ดีที่น่าจะขยายไปให้เด็กอื่นๆด้วย สังคมวงกว้างรับรู้การดำเนินโครงการของโรงเรียน และคาดหวังว่าผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ

น่าจะประสบความสำเร็จในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับรุ่นต่อๆ ไป ผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้น คือ หลักสูตรลดระยะเวลาเรียนที่ใช้ในโครงการนี้มีเนื้อหามาก และเวลาที่จำกัด ทำให้ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนต้องรีบเร่งในการเรียนและการสอน ทำงานหนัก และเกิดความเครียด การที่ผู้เรียนต้องเรียนหนักและมีกิจกรรมในโครงการมากกว่าปกติทำให้ผู้ปกครองกลัวว่าจะกระทบการเรียนวิชาอื่นๆ หัวหน้าหมวดบางโรงเรียนมีปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากร หัวหน้าหมวดและผู้บริหารบางโรงเรียนยังไม่ค่อยพอใจกับผลที่ได้จากโครงการท้ายที่สุด ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียนล้วนได้รับผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการ